

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 7
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 17 ОКТОМВРИ 2024 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Мария Павлова – служебен министър на правосъдието

ОТСЪСТВАТ: Пламен Найденов, Светлана Бошнакова, Цветинка Пашкунова

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.38 ч.

(влизат журналисти, правят снимки, след което напускат залата)

МАРИЯ ПАВЛОВА: Добър ден, колеги!

Имаме кворум за днешното заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Господин Пламен Найденов е в платен годишен отпуск, госпожа Светлана Бошнакова е в платен годишен отпуск, госпожа Цветинка Пашкунова е в платен годишен отпуск.

Да започнем с точка 1 от дневния ред. Господин Кояджиков, ще Ви помоля да докладвате точката.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Госпожо Министър, не Ви разбрах. Коя точка трябва да докладвам?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Първа точка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Тя е на Съдийската колегия.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Господин Магдалинчев, господин Кояджиков е учуден, че той ще докладва точката. (Атанаска Дишева, без микрофон: Не, не, представляващият трябва да...)

Добре. Господин Магдалинчев, имате думата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря!

Точка 1, уважаеми колеги, е във връзка с решението на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от заседанието на колегията от 08.10.2024 г. относно времевия график/хронограмата за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд.

Предложението на Съдийската колегия към Пленума на Висшия съдебен съвет е да се приеме хронограмата за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд съобразно приложението към това решение, и да се открие процедурата за избор на председател на Върховния административен съд. Към материалите по точката е приложена хронограмата за процедурата за избор на председател на Върховния административен съд. Колегите предполагам са запознати всички с материалите. Предвижда се приемането на днешното заседание на времевия график и откриване на процедурата: първо заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет по избора на председател на Върховния административен съд – на 24.10.2024 г.; второто заседание – на 31 октомври; третото заседание – на 7 ноември, и четвъртото заседание е на 28 ноември.

Уважаеми колеги, разписани са изцяло времевите моменти по процедурата. Крайният момент по изслушването на кандидатите за председател на Върховния административен съд е 20.03.2025 г.

Ако някой има нещо допълнително, да сподели.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-н Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само искам да кажа, че допълнително към материалите за днешното заседание по тази точка има приложена позиция на Висшия съдебен съвет във връзка с обстоятелствата, които настъпиха последните дни с обявената процедура за избор на председател на Върховния административен съд, а също така и за избор на главен прокурор от Висшия съдебен съвет. Позицията е подготвена от няколко от членовете на Висшия съдебен съвет. Тя е на разположение на членовете на Висшия съдебен съвет. Ако някой не се е запознал с нея, мога да я прочета и след това, ако има допълнения... (чете):

„Позиция на Пленума на Висшия съдебен съвет във връзка с конституционно установените му правомощия за избор на Главен прокурор на Република България и председател на Върховния административен съд

Висшият съдебен съвет е конституционно установен орган, в чиито правомощия е и задължението да направи в императивно определените в закона времеви рамки предложение до Президента на Републиката за назначаване и освобождаване на председателя на Върховния касационен съд, председателя на Върховния административен съд и главния прокурор.

Висшият съдебен съвет изпълнява еднакво стриктно всички свои законови правомощия, сред които са и избор на административни ръководители на органите на съдебната

власт, назначаване и освобождаване на магистрати, включително на висши магистратски длъжности.

Призивите от последните дни на представители на останалите власти и на неправителствени организации да не се провеждат или да бъдат спрени откритите процедури за избор на председател на Върховния административен съд и главен прокурор по същество са искания към Висшия съдебен съвет да наруши пряко основния закон и да прояви правен волунтаризъм, което е недопустимо и би поставило въпроса за отговорността на членовете на Съвета.

Принципът на върховенство на правото изисква в случаите, когато представителите на останалите власти и конституционни органи намират за нецелесъобразно изпълнението на определени законови правомощия на Висшия съдебен съвет, да инициират изменение или отмяна на закона, или да упражнят признатите им от закона други средства за препятстване на това изпълнение. Законовите норми по дефиниция са отражение на господстващия в обществото морал и затова изпълнението на конституционно установените правомощия на Висшия съдебен съвет не може да бъде неморално.

Всичко останало е демонстрация на правен нихилизъм и двоен стандарт, които невидимо рушат правовия ред и позволяват усещането за беззаконие да се мултиплицира във всяка част от обществото.

Забележителен е фактът, че през 2023 г., когато Висшият съдебен съвет откри процедура за предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор, тогава липсваха възражения за нелегитимност и морален интегритет на

Съвета.

Неуспехът от неслучващата се десетилетия законова съдебна реформа не може да бъде вменен на Висшия съдебен съвет и съдебната система, които тенденциозно и непрестанно се третират като необходимият грешник за провала на всеки опит да се „прекрои“ системата по вижданията на една или друга обществена група, без да се търсят истинските причини за проблемите в работата на съдебните органи.

Внушенията за липса на морален интегритет и нелегитимност на състава на Съвета, за зависимост от политическата конюнктура и други, явно са част от политическата реторика в условията на поредни предсрочни парламентарни избори, но представляват груба и безпринципна намеса в независимостта на съдебната система.

Припомняме, че функционирането на настоящия състав на Висшия съдебен съвет при условия на изтекъл мандат не е по вина на Висшия съдебен съвет, който изпълни задълженията си и проведе през 2022 г. избор на членове от съдебната квота, но поради отмяната със закон на проведената процедура и липсата на избрани от Народното събрание членове на Съвета от парламентарната квота продължава да функционира и това е признато от Конституционния съд като „несъщинско удължаване“ на мандата, като „защитен механизъм ...за продължаване на дейността на държавния орган“ и „допустим способ за възпиране на фактическо изменение на предвидения от Конституцията баланс на властите и органите на държавата“. Решенията на Конституционния съд са задължителни за всички правни субекти в Република България.

Апелираме към представителите на останалите власти и всички конституционно установени държавни органи да не преминават границите на правовия ред и в битката за надмощие на собствените им каузи да не обезсмислят базисните принципи на функциониране на правовата държава, защото това е бумеранг за всички нас.“.

Това беше съдържанието на Позицията, която се предлага на Пленума на Висшия съдебен съвет, колеги.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-н Магдалинчев!

Издавания по тази точка има ли?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, аз се надявам да не съм единствената, която...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не се чува.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам, може ли да се включи микрофонът?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не се чува, извинявам се.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. Уважаеми колеги, казах, че се надявам да не съм единствената, която сега чу и разбира за тази декларация и се запознава със съдържанието ѝ, но за себе си категорично мога да го заявя. Първо, намирам, че тя няма място в дебата по т. 1 от днешния дневен ред и аз Ви предлагам да се съсредоточим върху обсъждането на предложението на Съдийската колегия, а то е за приемане на времеви график за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд и следващото решение е за откриване на тази процедура.

Декларацията със съдържанието, което току-що беше прочетено – между другото, аз не знам кой е нейният фактически автор, вероятно ще се предложи тя да се гласува като решение на

Пленума или не чух такова предложение, на мен ми звучи като политическа декларация, пък ние непрекъснато се упрекваме един друг да не говорим политически и да не изразяваме такива позиции. Това първо. Смятам, че тя няма място сред решенията по т. 1 от дневния ред.

Аз разбирам, че една голяма част от съдържанието на тази декларация – повтарям, аз току-що се запознавам с него – представлява позицията на мнозинството от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет и считам, че това съдържание на декларацията може да влезе в обсъжданията на решението по т. 1 като становище на някого или на някои от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет.

Аз няма да подкрепя тази декларация. Аз съм съгласна със значителна част от нейното съдържание, между другото, доколкото се отнася до независимост на съдебната система, до ненамеса на властите в дейността една на друга, но не докрай, защото освен принципът на независимост на всяка от трите власти, част от него е и принципът за взаимно сътрудничество и популярният принцип „*власт власт възпира*“, така че ние не можем в крайност да твърдим, че никоя от властите не може да изразява становище или позиция по начина, по който работи някоя от другите. И ние, между другото, го правим с ето тази и с предложението на тази декларация, като оценяваме как работи Народното събрание и други власти в страната. Аз лично не го считам за недопустимо, но считам, че мястото на тази декларация не е в обсъждането по т. 1 от дневния ред. Иначе, които членове желаят, разбира се, биха могли да подкрепят нейното съдържание и приемането ѝ. Аз заявих, че със значителна част от съдържанието ѝ съм съгласна, но приемането на такава декларация ми се струва

някак си безпредметно, защото ние ще обективираме своето виждане по въпроса с гласуването по решенията по т. 1.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Дишева!

Други изказвания?

Заповядайте, г-жо Марчева!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз Ви предлагам да процедираме по следния начин – разглеждаме точка 1 така, както е предложена хронограмата, и ако някой има бележки по нея, след което като допълнение към т. 1 да бъде разгледана тази позиция. Аз лично споделям това, което е изразено в нея. Не считам, че е политическа по своя характер, напротив – Висшият съдебен съвет трябва да отстоява и собствената си независимост наред с тази на цялата съдебна система.

Призивът, който аз виждам в тази позиция, е това всички да спазват границите на правовия ред, именно за да не се допуска политизиране на една процедура, която би следвало да е изцяло в рамките на съдебната система – не само тази процедура, а и всички правомощия. Не мисля, че има нещо невярно в това, което е изложено като съждения, нито има конкретизиране на политически субекти или на други субекти, които биха били по някакъв начин засегнати. Напротив, мисля, че това е една позиция, която защитава в крайна сметка нашата независимост.

Благодаря!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви!

Госпожо Захарова, заповядайте!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви!

По точка 1 моят вот е ясен и ще бъде същият, както и във връзка с времевия график и процедурата по отношение на избора

на главен прокурор. Няма да Ви занимавам изрично с моите съображения, защото те са Ви известни.

Декларацията или становището, изявлението на членове на Пленума, което беше прочетено от г-н Магдалинчев, ми е напълно непознато и вчера при запознаване с материалите аз не видях приложен такъв документ. Както и да е. Във връзка с това становище искам само да отбележа, че според мен не следва изказването на различно мнение да се възприема като задължителна политическа риторика, както всъщност се твърди в становището.

Подчертавам пред Вас, че съображенията, които съм изложила както пред Пленума, както пред Съдийска колегия, а също така пред Пленума още миналата година, когато беше обявена процедурата (впоследствие спряна) за избор на главен прокурор, произтичат изцяло от моето разбиране за съответствие със закона. Още миналата година споменах пред Вас, че според мен има място за сериозен дебат във връзка със законосъобразността на процедурата с оглед развитите съображения в решение на СЕС – С-288/2012 г. на комисията срещу Унгария, където се третира проблематика във връзка с решаващи функции на регулатори с изтекли мандати. Пред Съдийската колегия подчертах и обстоятелството, че по съединени дела С-313, С-316 и С-322 от 2023 г. е публикувано и е факт към настоящия момент заключението на генералния адвокат по отношение на друг спорен проблем, а именно – изтеклия мандат на Инспектората към Висшия съдебен съвет. И отново в заключението се развиват правни аргументи, а не политически във връзка с допустимостта да се осъществяват някои функции от органи с изтекъл мандат.

Това е, което исках да заявя пред Вас. И отново повтарям, че поне моите съображения нямат нищо общо с политическа риторика, а се коренят изцяло в моето разбиране за правилното приложение на закона.

Благодаря Ви!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви!

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви, г-жо Министър!

Аз намирам предложението на г-жа Марчева първо да дебатираме и да гласуваме по т. 1 от дневния ред, а след това евентуално да се гласува внесената декларация, за която и аз току-що чух, за правилно, защото при изразяване на нашите позиции във връзка с т. 1 ще проличи и нашето отношение към така предложената декларация. Специално за мен това важи с особена сила, защото в крайна сметка аз не мога да подкрепя декларацията в тази част, в която се декларира, че ние сме длъжни да изпълняваме нашите законови задължения и конституционни такива. Да, по принцип това е така, но лично аз считам, че именно законът в определени негови части не ни позволява да провеждаме тези избори. С оглед на това аз не бих могла да подкрепя декларацията, но съображенията пък защо няма да подкрепя откриване на процедура за избор на председател на Върховния административен съд ще изложа именно при дебатите по т. 1, и след това, когато обсъждаме самата декларация, макар че бих могла и сега, да кажа какви са моите забележки по отношение на нейното съдържание и пунктовете, по които аз не бих могла да я подкрепя.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Госпожо Керелска, извинявам се, че взимам думата и не знам дали Ви прекъсвам. Това ли беше краят на

Вашето изказване? Ние в момента сме според мен в дебат по т. 1... (Намесва се Атанаска Дишева, без микрофон: Тя не е докладвана даже. Не е докладвана точката.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами трябва да се изясни в какъв дебат сме, защото действително докладва се т. 1, а пък след това се докладва тази декларация. Започна дебат по декларацията и сега действително лично аз не знам къде сме по така предложения дневен ред.

По отношение на декларацията. Колеги, това е една малко позабравена практика, но съществуваща такава по време на мандата на този Висш съдебен съвет – важни документи да се внасят в последния момент. Абсолютно недопустимо е такава декларация с такова, бих казала, сериозно съдържание, отправено към органите на държавна власт и управление и цялото общество, да се внася в последния момент в заседание на Пленума. Да не говорим, че действително не е ясно кои са нейните автори, кога се е взело решение да се внесе такава декларация изобщо и т.н. Търси се някакъв момент на изненада и това не е за пръв път, пак казвам.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Керелска!

Тъй като се създава известно напрежение в залата относно това дали т. 1 е докладвана или не, изчитам съдържанието на хронограмата (чете):

Хронограма за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд съобразно чл. 173, ал. 1 от Закона за съдебната власт:

На 8 октомври – СК – предложение до Пленума на Висшия съдебен съвет за приемане на времеви график (хронограма) за откриване на процедура;

На 17 октомври – приемане на времеви график (хронограма); откриване на процедура за избор на председател на Върховния административен съд;

На 24 октомври – първо заседание на Пленума за предложения;

На 31 октомври – второ заседание на Пленума;

На 7 ноември – трето заседание на Пленума за предложения;

На 14 ноември – четвърто заседание на Пленума за предложения;

На 22 ноември – край на мандата на председателя на Върховния административен съд;

На 28 ноември – краен срок за представяне на документите на предложените кандидати на основание чл. 173, ал. 5 от ЗСВ, раздел I, т. 7 и 8 от Правилата; кандидатите представят документи в 14-дневен срок от изтичане на срока за предложения;

На 3 декември – краен срок за публикуване на документите на кандидатите на интернет страницата; на основание чл. 173, ал. 5 от ЗСВ всички документи се публикуват не по-късно от два месеца преди публичното изслушване;

На 16 януари – тук е друга процедурата – изслушване на главния прокурор;

На 20 януари – КАК при Съдийската колегия – доклад за професионалните качества на кандидатите. Публикува се не по-късно от 14 дни преди гласуването;

На 23 януари – Комисията по професионална етика при Съдийската колегия – доклад за нравствените качества на

кандидатите. Публикува се не по-късно от 14 дни преди гласуването;

На 28 януари – обсъждане на докладите на КАК и на Комисията по професионална етика за професионалните и нравствените качества и допустимост;

На 29 януари – начало на 3-дневен срок за възражения по допустимост пред Пленума на Висшия съдебен съвет;

На 6 февруари – произнасяне от Пленума на Висшия съдебен съвет по евентуално постъпили възражения и определяне на дата, час и място за изслушване на кандидатите, на основание чл. 173, ал. 7 от ЗСВ, най-малко 1 месец преди провеждане на изслушване;

12 март – краен срок за предоставяне на въпроси и становища съгласно чл. 173, ал. 8 от ЗСВ, не по-късно от 7 дни преди изслушването;

17 март – краен срок за публикуване на постъпилите становища и въпроси, в срок до 3 дни от предоставянето им.

20 март – изслушване и гласуване на кандидатите за председател на Върховния административен съд.

Към хронограмата са приложени Правила за избор на председател на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главен прокурор от 2024 г., както и акт за встъпване в длъжност на настоящия председател на Върховния административен съд и кадрова справка.

Изказвания, дебат по точката? Други желаещи да вземат отношение има ли?

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз няма да подкрепя решението за откриване на процедура за избор на председател на

Върховния административен съд и съпътстващата това решение хронограма, по която да протече процесът на номинация, изслушване и гласуване. Съображенията, които ще изложа, в голяма част са сходни със съображенията, които изложих при взимане на решение за възобновяване на процедурата за избор на главен прокурор, затова в по-голямата си част ще ги маркирам и ще развия допълнително някои нови – нови, в смисъл аргументи, на които не съм се спирала досега в предишните си изказвания.

На първо място, колеги, както вече заявих, аз считам, че е налице законова пречка за откриване на тази процедура и тази законова пречка се състои в забраната, която е регламентирана в § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията. И миналия път при другата процедура стана дебат по отношение на това дали разпоредбата на § 22 и § 23 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията са обявени за противоконституционни. Тогава изразих становище, че няма изричен текст в решението на Конституционния съд, който обявява тези две разпоредби за противоконституционни и съответно забраната, която е залегнала в разпоредбата на § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията, да е обявена за противоконституционна. Освен това, в Преходните и заключителните разпоредби на Закона за съдебната власт съществува като елемент от действащото право все още § 31, където тази забрана за избор на председател на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главен прокурор от настоящия състав на Висшия съдебен съвет е възпроизведена. Този § 31 е приет със Закона за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс. Това по отношение на конкретната нормативна уредба.

Дори да приемем, че не може да се заеме категорична позиция по този въпрос в едната или в другата посока, трябва да направим извод, че най-малкото съществува съмнение по отношение на това има ли или няма забрана за провеждане на тези избори, което съмнение би могло да бъде отстранено единствено чрез искане за тълкуване от страна на Конституционния съд по отношение на неговата действителна воля, изразена в конституционното решение. Оттам нататък, пренебрегвайки това съмнение, ние действително залагаме един риск за последващи действия, които биха били свързани както с правомощията на Президента на Република България, така и с възможности на групи народни представители, президента също така, да атакуват взетото от нас решение с искания до Конституционния съд за взимане на решение по едни или други въпроси, които релевират към проблематиката за избор на „тримата големи“ в съдебната система.

На второ място. Пак ще припомня аргумента, че ние сме с изтекъл мандат, за всички е ясно, че навлязохме в третата година след изтичане на нашия мандат. Тук също стои въпросителната доколко имаме правомощие да провеждаме такива важни избори при ситуация на изтекъл мандат. В тази връзка поддръжниците на становището, че независимо от това ние имаме правото и задължението дори по Конституция и по закон да проведем този избор, както знаете, обикновено се позоваваха на друго решение на Конституционния съд, което основно се занимаваше с това дали Инспекторатът на Висшия съдебен съвет може да осъществява функциите си, след като е изтекъл мандатът му, и отговорът на Конституционния съд беше в посока на това – да, макар и да е изтекъл мандатът на Инспектората на Висшия съдебен съвет, с оглед осигуряване на непрекъсваемостта на функциите по контрола

на дейността на съдиите, ангажиране на тяхната дисциплинарна отговорност и т.н., всички функции, които касаят дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, той трябва да продължи да функционира. И преди стана въпрос за това, че решението на Конституционния съд касае конкретно дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет, след като неговият мандат е изтекъл. Това решение няма пряко действие по отношение на дейността на Висшия съдебен съвет, още повече, както изтъкнахме, че Висшият съдебен съвет е орган с коренно различни функции в сравнение с функциите, които Конституцията и законът вменяват на Инспектората към Висшия съдебен съвет. Нещо повече, тук става въпрос за упражняване на едни специфични, изключителни функции, като избор на председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд и главен прокурор, който избор е извън общата кадрова политика, която се явява основно задължение в дейността на Висшия съдебен съвет, и които избори предопределят развитието на системите – имам предвид на общите съдилища, на административните съдилища и на прокуратурата, и на цялата съдебна система години напред, а именно в рамките на един доста продължителен 7-годишен мандат.

Като допълнение към този аргумент аз ще се позова и ще припомня наскоро излязлата информация по отношение на становището на генералния адвокат по повод запитване от български съдия (съдия от Софийския районен съд) за това дали Инспекторатът, след като е изтекъл неговият конституционен мандат, може да упражнява функциите си по контролиране на дейността на съдиите и проверка на тяхната почтеност. Това е един от въпросите, които съдията е задал в своето преюдициално запитване. Тепърва ще очакваме решението на Съда на

Европейския съюз в Люксембург по въпроса, но към настоящия момент заключението на генералния адвокат е в посока на това, че след като не са предвидени компенсаторни механизми, които да дават възможност за смяна на състава на Инспектората към Висшия съдебен съвет, и след като не е определен срок, в който той би могъл да упражнява функциите си след изтекъл мандат, не би следвало този Инспекторат в стария му състав да упражнява тези функции по контрол на дейността на съдиите и тяхната почтеност.

Пак казвам, тепърва ще се развива този процес и ще чакаме решението на Съда на Европейския съюз. Ако възприеме становището на генералния адвокат, според мен решението на Конституционния съд трябва да бъде най-малкото преосмислено.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявам се, просто направих малка пауза, да си поема въздух.

Другото, на което бих искала да обърна внимание, е по отношение на факта, че ние сме в уникална ситуация и даже мисля, че сме единственият състав на Висшия съдебен съвет, който ще провежда два избора – този за нов главен прокурор и този за нов председател на Върховния административен съд, защото всички имаме ярък спомен от това, че именно нашият състав на Висшия съдебен съвет след връщане на указа от президента избра председателя на Върховния административен съд в лицето на съдия Чолаков и след това проведе избор за главен прокурор в лицето на г-н Иван Гешев. И ми се струва, че тази възможност, която ние решихме, че имаме поне по отношение на процедурата за избор на главен прокурор, а предполагам, че такава ще бъде съдбата и на избора на председател на Върховния административен съд с решението, което предстои да се вземе, с

тези наши решения ние по недиректен начин нарушаваме, по мое виждане, разпоредбите на Конституцията във връзка с мандатността на Висшия съдебен съвет, на главния прокурор и на председателя на Върховния административен съд. Знаете, че нашият мандат е 5-годишен, а мандатът на двамата председатели на върховните съдилища и на главния прокурор е 7 години. Тези аргументи за пръв път изложих на заседанието на Съдийската колегия. Те очевидно не бяха възприети и чути, но според мен, колеги, конституционният законодател неслучайно е регламентирал това, така да го наречем, „разминаване на мандатите“, като по мое мнение едно от вероятните съображения е било, при нормално развитие, разбира се, на ситуацията, да няма времева възможност един състав на Висшия съдебен съвет да може да осъществява два избора – на председателите на двете върховни съдилища и на главен прокурор.

Не на последно място искам да спомена и това, че към датата на този избор ние със сигурност ще бъдем в състав от 20 човека, а може и по-малко – въпрос на бъдеще, като това според мен също влиза в известно противоречие и с Конституцията, и със закона, защото и Конституцията, и законът предвиждат за съответните кандидати да са гласували 17 от 25 членове, а не 17 от 20 членове на Висшия съдебен съвет. Мисля, че разликата е твърде очевадна. Сега няма да развивам съображения защо това е важно и какъв е смисълът, и дали когато всъщност това мнозинство е залегнало в Конституцията и в закона, също не се е държало сметка от какъв общ брой членове на Висшия съдебен съвет следва да бъде подкрепен съответният кандидат. Понеже коментарът ми е концентриран върху избора на председател на Върховния административен съд, говорих за 17 гласа, иначе на всички ни е

ясно, че главният прокурор пък ще го избираме с 13 гласа мнозинство.

Това е, което исках да кажа, колеги. Съжалявам, може би се получи малко по-дълго, отколкото възнамерявах първоначално.

А по отношение на степента на доверие към нашия орган аз няма да се ангажирам да говоря и не мисля, че това е наша работа. Степента на доверие, по отношение на нея ще се произнесе обществото, а пък мисля, че и другите органи на власт и управление имат това право да изразяват своето становище относно това какво доверие заслужихме ние в българското общество и магистратската общност за тези 7 години, през които осъществяваме ръководството и управлението на съдебната власт.

Благодаря Ви за вниманието!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Керелска!

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уважаеми колеги, аз ще изложа своите аргументи, които са изцяло правни, и се надявам да бъде достатъчно ясна, така че и тези, които ни слушат и не са юристи, да могат да разберат аргументите, които мисля, че голяма част от колегите тук също споделят.

На първо място. Ще започна с това, което изцяло споделям и поддържам като теза – това е, че Висшият съдебен съвет няма право на преценка дали да приложи, да изпълни конституционното си правомощие, което е предвидено в чл. 130а, ал. 2, т. 7 от Конституцията. Нито Конституцията, нито Законът за съдебната власт поставят знак за неравенство между отделните правомощия на Пленума на Висшия съдебен съвет и на колегите,

т.е. не се приоритизира, не се изкарва пред скоби изборът на „тримата големи“ спрямо останалите правомощия, които ние изпълняваме в пълен обем след 02.10.2022 г., т.е. времето, когато сме без мандат – това са: назначаване, освобождаване на магистрати, включително във върховните съдилища, избор на административни ръководители, дисциплинарни наказания, атестиране, всички бюджетни въпроси. Питам се – в този случай тогава, ако ние сме без мандат за избора на „тримата големи“, ами какво се случва по отношение на останалите правомощия? Ето защо считам, че няма как да бъде игнориран и чл. 5, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията, които казват, че Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат и че нейните разпоредби имат непосредствено действие, т.е. възраженията за това, че в преходните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Конституцията и в преходните разпоредби на ЗИД на НПК има забрана да осъществяваме тези правомощия, не могат да бъдат приети. Защо? Защото са преходни и заключителни разпоредби, чиято дефиниция, легална дефиниция в Указ № 883/24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, чл. 34 указва, че с преходни разпоредби се продължава действието на правила, отменени с новия нормативен акт, или се урежда тяхното прилагане спрямо висящи правоотношения и спрямо юридически факти, които са започнали, но не са завършени при действието на отменения акт. Тоест, обявяването за противоконституционни на нормите в ЗИД на Конституцията от страна на Конституционния съд, касаещи именно правомощията на Пленума на Висшия съдебен съвет, означава, че тази преходна норма, която урежда висящите правоотношения спрямо тази, вече обявена за противоконституционна норма, няма как да бъде приложена, защото тя няма свое самостоятелно

значение или действие. Няма нужда Конституционният съд да бъде сезиран, по мое мнение, разбира се. Може би е добре да бъде направено това, за да има абсолютна яснота в тази връзка.

На следващо място. По отношение на аргумента за наличието на заключение на генерален адвокат по дело, което е висящо пред съда в Люксембург. Колеги, нека да изчакаме, все пак да видим какво ще е решението на СЕС, въпреки че има като цяло спор в практиката на Съда на Европейския съюз и практиката по отношение на националните правни системи, а именно кое е приоритетно – когато има колизия между конституционни норми и между решения примерно на съда в Люксембург, защото чл. 4, ал. 2 от Договора за Европейския съюз определя, че Европейският съюз зачита националната идентичност на държавите членки, присъща на техните основни политически и конституционни структури. Разбира се, постановяването на решението на СЕС ще бъде юридическият факт, който ще трябва да бъде съобразен. До момента, в който липсва подобно решение, ние няма как да гадаем то в какъв смисъл ще бъде. Заключение на генералния адвокат не е такъв юридически факт. То може да е индиция, но не е задължително да бъде възприето от съда в Люксембург. Затова считам, че позоваването предварително на това заключение няма как да бъде възприето от нас и да бъдем възпрени да изпълним закона. Въпросът е, че ние сме обвързани в това да изпълним този закон.

По отношение на мотивите за решението на Конституционния съд – че то не касаело пряко и непосредствено Висшия съдебен съвет. Напротив, в мотивите на решението много ясно е показано, че съображенията на Конституционния съд са принципни и те касаят всички конституционни органи, които са в

тази хипотеза, в която е и Инспекторатът, в която сме и ние, а именно – когато се блокира работата на един конституционно установен държавен орган и продължаването на неговите функции, е конституционно допустим способ за възпиране на фактическото изменение на предвидения от Конституцията баланс на властите. Това е, за да не се подрива конституционно установеният държавен ред.

В тази връзка аз ще гласувам за приемането на хронограмата така, както е предложена. Нямам забележки по отношение на времевите срокове. Считам, че те са... (Не се чува.)

Благодаря!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Марчева!

Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Много накратко като допълнение към това, което каза колегата Марчева. Ако ние като орган имаме правомощието да преценяваме по целесъобразност приложението на конституционните норми и нормите на закона, които обхващат регулацията на нашите правомощия, то тогава би било вярно всичко онова, което чухме от колегата Керелска. Но Конституцията, преди всичко Конституцията, ни вменява като конституционен орган да изпълняваме своите правомощия, именно защото и в своята практика Конституционният съд, а пък и от прякото тълкуване на закона виждаме, че изтеклите мандати касаят членовете на конституционно установения орган, но не и съществуването, функционирането на самия конституционен орган. Тази теза са развили конституционалистите в Решение № 13 по конституционно дело № 1/2024 г., както и много внимателно следва да се прочетат и мотивите в Определение № 7 по конституционно дело № 9/2023 г., което бе образувано по искане на главния прокурор с три питання,

едното от които, разбира се, нас ни касае пряко, а именно – дали е конституционно допустимо Висшият съдебен съвет с изтекъл мандат по чл. 130, ал. 4, изречение първо от Конституцията, да взима решения, включително и по отношение на председателите на Върховния административен съд, на Върховния касационен съд и на главния прокурор, както и на всички други административни ръководители в органите на съдебната власт. И какво установи Конституционният съд? Съдът установи в своите мотиви, с които отклони това искане за тълкуване на конституционната норма не само с оглед на вече произнасянето му по конституционно дело № 7/2022 г. с тълкувателно решение № 12 по повод изтеклите мандати на главния инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет, но и допълнително изложи аргументи за недопустимост на повторно поставено искане по този въпрос, защото съдът установи, че макар да е текстово обособен по смисъл и съдържание, този въпрос дали Висшият съдебен съвет може да взима решения и след изтичане на мандата на неговите членове, този въпрос се вписва във въпроса във връзка с разглеждането за изясняване дали когато мандатът на изборни членове на Висшия съдебен съвет е изтекъл, той може да упражнява всички свои правомощия, което включва и тези три, за които споменах по отношение на тримата конституционни органи – председател на Върховния касационен съд, на Върховния административен съд и главен прокурор. В тази връзка Конституционният съд в мотивите на въпросното определение казва, че са приложими съображенията, изложени вече по отношение на това, че не е възможно да съществува Висш съдебен съвет с „изтекъл мандат“, какъвто е използваният израз, тъй като органът „Висш съдебен съвет“ не е мандатен орган, изтичането на мандата на членовете му не

прекротява функционирането на органа, на Висшия съдебен съвет като орган, специално създаден да осъществява кадровото обезпечаване и да гарантира независимостта на самостоятелната съдебна власт. Тук Конституционният съд се е позовал и на своя предходна съдебна практика – Решение № 10/2011 г. по конституционно дело № 6/2011 г., с което приема, че не се препятства осъществяване правомощията на този конституционно определен орган като цяло. С други думи, несъщинското удължаване на мандата е защитен механизъм за продължаване дейността на държавния орган и е способ за възпиране фактическото изменение на предоставената, на конституционно възложена принцип на функциониране на органите на държавна власт, а именно баланс на властите. В случая Конституцията не допуска дори и временно фактическо дебалансиране във взаимодействието между властите. Именно затова се предвижда приоритетно действие на принципа на непрекъсваемостта на функционирането на органите, на конституционно установените органи, които осъществяват държавна власт, какъвто е Висшият съдебен съвет. Разбира се, въпросът дали е морално този състав да упражнява правомощията си за избор на административни ръководители, включително и на „тримата големи“, който е основният въпрос, който ни е събрал днес, ще кажа, че общественият морал е въплътен в закона, най-вече и в конституционните норми. След като въпрос не на целесъобразност е дали да упражняваме нашите конституционни правомощия, то отговорът от само себе си е даден – да, следва да ги упражняваме. А органите и субектите на публичната власт, които по Конституция са оправомощени да парират или да предвиждат друга регулация, която да функционира при упражняване функциите на

конституционно установените органи, има способности в Конституцията, които тези органи да упражняват. Но ние сме длъжни да упражним своите конституционни правомощия.

Няма да се спирам на § 23 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на Конституцията. Този параграф би било възможно да функционира само и единствено в рамките на приложимия закон. След като приложимият закон, към който препраща този параграф, е обявен за противоконституционен и е възстановено правното действие на нормите на Глава шеста от Конституцията „Съдебна власт“, то в случая този текст от закона, на който се позовават колегите с другото мнение, че нямаме правомощия, този текст вече е неприложим, а още по-малко е приложим текстът на § 31 от Преходните и заключителните разпоредби към НПК, който пък параграф уреждаше временно правомощията на отделните колегии, на които им беше възложено в рамките на действието на конституционните норми преди обявяването им за противоконституционни, да упражняват функциите на отделни правни субекти – Висш съдебен съвет и Висш прокурорски съвет. След като тези правомощия отпаднаха с решението на Конституционния съд – Решение № 13/2024 г., то и § 31 губи своето правно приложение.

Така че аз ще гласувам за откриване на процедура. Друг е въпросът при развитието на тази процедура как останалите субекти на публичната власт ще изпълнят и своите правомощия, след като считат, че при тази фактическа обстановка с изтекли мандати на органите, които следва да упражняват функциите си, би могло да се процедира по-нататък.

Благодаря Ви!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, г-жо Имова!

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, аз също ще гласувам по начина, по който гласувах при откриването на процедура за избор на главен прокурор, съответно при взимането на решение за одобряване на новия времеви график и преди това за възобновяване на тази процедура. Съображенията са ми в същия смисъл.

Първо, заявам, че споделям напълно доводите и съображенията, които бяха изложени от съдия Захарова и от госпожа Керелска. Те са на практика същите, които бяха развити по време на заседанието на Пленума на 12 септември т.г., когато се обсъждаше решението за възобновяване на процедурата за избор на главен прокурор и съответно за обявяване на нов времеви график. Аз също нямам промяна в становището.

Няма да подкрепя както решението за одобряване на времеви график за избор на председател на Върховния административен съд, така и следващото от него решение, което трябва да бъде взето днес според самия времеви график за откриване на процедура за избор на председател на Върховния административен съд. Само ще маркирам основните пунктове на съображенията си. Препращам изцяло към пълния стенографски протокол от заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет от 12 септември т.г. Сигурна съм, че всички помните съдържанието му. То е публикувано на сайта на Висшия съдебен съвет. Освен това значителна част от моите съображения вече бяха изразени от посочените колеги Захарова и Керелска.

На първо място аз продължавам да считам, че Висшият съдебен съвет няма към настоящия момент материална

компетентност да вземе решение за откриване на процедура за избор на председател на Върховния административен съд, защото съществуващата материална компетентност на Пленума на Висшия съдебен съвет е времево ограничена от действието на § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България.

Както вече се посочи, този текст не е изрично обявен за противоконституционен, като невалиден от Конституционния съд с решението от 26 юли 2024 г., № 13, по конституционно дело № 1 от 2024 г., въпреки че този параграф също беше сред оспорените за противоконституционност текстове.

Вярно е, че в мотивите на решението на Конституционния съд се съдържа съждение, което казва, че Преходните и заключителни разпоредби по начало нямат правно действие извън действието на самия закон, конкретният случай обаче е специфичен поради това, че част от Преходните и заключителни разпоредби очевидно ще бъдат прилагани и също така мнозинството на Пленума на Висшия съдебен съвет подкрепя това виждане. Позовавам се на съображенията, които бяха изложени на заседанието от 12 септември т.г. Имам предвид в частност приложението на § 22, ал. 1, който указва срок за приемане на законите, които да доразвият конституционните изменения и допълнения.

Известно е, че част от текстовете на Конституцията, съгласно измененията от края на миналата година не бяха обявени за противоконституционни и, включително към настоящия момент, има действаща работна група към министъра на правосъдието, която се занимава, включително с приемането на текстове, които да приведат в съответна законова рамка измененията и допълненията

на Конституцията в необявените за противоконституционни части в частта за съдебната власт, тоест § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията, по мое виждане следва да бъде приложен и в него се съдържа ограничение, времево ограничение Висшия съдебен съвет да упражни правомощието си за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд, както и за двете други ръководни длъжности на най-високо ниво в органите на съдебна власт - председател на ВКС и главен прокурор. Това е същото съображение, което вече съм изложила.

Ако Конституционният съд действително е формирал воля за противоконституционност и на този текст от Конституцията, по мое виждане би следвало изрично в диспозитива на решението да включи този текст при изброяването на текстовете, които ги има за противоконституционни. Той не го е сторил и по мое виждане ние, като правоприлагащ орган не можем да оставим неприложен конституционен текст по тълкувателен... (Не довършва.) Аз поддържам виждането си, че Конституционният съд следва да бъде сезиран от компетентните за това органи и съответни лица, длъжностни лица, с искане за евентуално тълкуване или за обявяване на противоконституционност на този текст. В зависимост от това какво ще бъде становището и решението на Конституционния съд по това дело, ние бихме могли да съобразим своето поведение точно в прилагане на законовия текст.

На следващо място, не могат да бъдат пренебрегнати съображенията за изтеклия мандат на Висшия съдебен съвет. Всеизвестно е решението на Конституционния съд по конституционно дело № 7 от 2022 г. Решението е от 27 септември 2022 г., № 12, с което на практика Конституционният съд с

тълкувателно решение се произнесе по възможността Инспекторатът към Висшия съдебен съвет да продължи да упражнява правомощията си след изтичане на неговия мандат.

Вярно е, че в мотивите на това решение се съдържат съображения, които се отнасят за всички органи с мандат. Вярно е също така, обаче доколкото решението има тълкувателен характер, то не би следвало самото решение да се тълкува разширително и да се прилага по отношение на всички всевъзможни органи, без да се държи сметка дали има в максимална степен идентичност на правната регламентация относно начина, по който съответният орган се конституира, функционира, обема на неговите правомощия и мястото му в структурата на държавните органи. Казвам това, за да мотивирам и становището си, че това решение не може в пълна степен, в пълна мяра да бъде прилагано по отношение на Висшия съдебен съвет, особено когато и ако има избрани членове от професионалната квота.

Вярно е също така, че Конституционният съд отклони искането на главния прокурор за тълкуване на текстове, свързани с правомощието на Висшия съдебен съвет да продължи да упражнява правомощието си след изтичане на мандата. Това решение обаче... (Не довършва.) Съображения, които също аз съм развивала и други членове на Съвета. Това определение само по себе си няма и не може да има тълкувателен характер, точно защото е определение, с което Конституционният съд се произнася по допустимостта на искане за тълкуване, с което е сезиран. Това определение по общо правило и, разбира се, в конкретния случай решава само процедурния въпрос по допустимостта на искането на главния прокурор, с което е бил сезиран към онзи момент. Оставям настрана съображението, но не мога да не го изрека, че това искане

на главния прокурор тогава Иван Гешев, беше провокирано несъмнено, и това не е само мое становище, от иницирираното тогава производство за неговото собствено предсрочно освобождаване. И, бих казала, обществените настроения бяха такива, че въпросното определение не би могло и да бъде друго.

На следващо място, не могат да бъдат пренебрегнати съображенията за намаления персонален състав на Висшия съдебен съвет. Както вече беше казано, към датата на избора, а и много преди това, на практика към 22 ноември, когато изтича мандатът на председателя на Върховния административен съд, Висшият съдебен съвет ще бъде с намален състав от една пета, тоест петима от членовете на Висшия съдебен съвет са на практика... Пет мандата на Висшия съдебен съвет са незаети и на практика изглеждат да не могат да бъдат заети. Двете места - на главен прокурор и на председател на Върховния административен съд могат да бъдат заети само след проведена процедура от Висшия съдебен съвет; Народното събрание не избира свой представител на мястото на колегата, която беше освободена още в началото на 2020 г. при встъпването на Иван Гешев за главен прокурор и също така изглежда да не може този състав на Висшия съдебен съвет да открие процедура за попълване на съдийската квота в Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет на мястото на двамата колеги, които подадоха оставки през лятото на 2021 г.

Споделям също така съображенията за нарушения баланс в необходимото квалифицирано мнозинство, което е регламентирано за избор на председател на Върховния административен съд. Казвам „председател на Върховния административен съд“, защото за него говорим в момента.

На следващо място, аз не споделям виждането, че имаме императивно задължение за провеждане на този избор и, че взимането на решение да не се провежда към настоящия момент такъв избор, е решение само по целесъобразност.

Първо, повтарям без да се връщам на аргументите, моето основно съображение е, че Висшият съдебен съвет, Пленумът му към настоящия момент има времево ограничение да упражни правомощието си за избор на председател на Върховния административен съд, заради действието на § 23, ал. 2 от Конституцията.

На следващо място, ние сме излагали съображения затова, че няма императивен характер разпоредбата от Закона за съдебната власт, която регламентира 7-дневен срок за откриване на процедура за избор на тогава главен прокурор. Съображенията са в съответното заседание на Пленума на Висшия съдебен съвет от м. юни 2023 г., когато се откриваше процедура за избор на главен прокурор след предсрочното освобождаване на Иван Гешев като главен прокурор. Заради това аз няма да ги повтарям, но те продължават да важат с пълна сила.

И сега, ако ние така тълкуваме изпълнението на своите задължения и ако се съгласим официално и го декларираме, че нямаме право да не изпълняваме свои конституционни задължения, аз задавам въпроса, който продължавам да считам за риторичен, щото отговорът му се налага, според мен, от само себе си: защо, като нямаме право да не изпълняваме своите задължения, които са ни вменени от Конституцията и от Закона за съдебната власт, ние продължаваме да не откриваме процедура за избор от професионалните квоти на съдии, прокурори и следователи на

изборни членове на Висшия съдебен съвет - задължение, което ние несъмнено имаме?

Между другото, аз обръщам внимание на действията на § 23, ал. 1, който също установява определена зависимост на откриването на такава процедура и съответно избора на нови членове на Висшия съдебен съвет в зависимост от приемането на законите по § 22, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията. И ще трябва някак си да кажем кои от тези параграфи, които иначе според мотивите на решение на Конституционния съд по дело № 1 от 2024 г. считаме за неприложимо, въпреки това ще прилагаме и кои няма да прилагаме. Защото с едни и същи мотиви, изведени от това конституционно решение ние считаме, че едните параграфи ще ги прилагаме, а другите няма да ги прилагаме без ясна обосновка защо и как правим в единия случай, и в другия случай. Та, поставям въпроса: защо ние не откриваме процедура за избор на членове на Висшия съдебен съвет?

Между другото, аз не споделям виждането, че следва да съобразим своето поведение с поведението на Народното събрание, което в няколко последователни легислатури всъщност не открива процедура за избор на членове на Висшия съдебен съвет от парламентарната квота.

Ако пък това не направим ние, защо тогава не открием процедура за попълване на двете места в Съдийската колегия от съдебната квота? Защото към настоящия момент от на практика три години така лелеяният баланс между парламентарната и професионалната квота във Висшия съдебен съвет на практика е нарушен, защото професионалното представителство на съдиите във Висшия съдебен съвет е съществено намалено. Всъщност,

съставът на представителите на съдиите е с една трета по-малък от този, който Конституцията установява. Липсват двама членове. И всъщност задължението на Висшия съдебен съвет да открие процедура за попълване на тези две квоти също следва да бъде дебатирано - или да открием процедура за нови членове на Висшия съдебен съвет изобщо от професионалната квота от съдии, прокурори и следователи, или поне да попълним тези две места, защото онази, на практика недопустимо проведена процедура, поради недостигането на установения минимум от една трета съдии, които следва да са гласували, изобщо не игнорира правомощието за провеждане на нова такава процедура.

Аз поставям обаче също така въпроса: какъв и чий мандат ще довършват евентуално избраните двама нови членове на Съдийската колегия и съответно на Висшия съдебен съвет, след като мандатът, уж дето го няма Висшият съдебен съвет, е изтекъл преди две години? Сега можем ли да отворим процедура за попълване на тези две места, защото нали трябва да изпълним конституционните си задължения да попълним тази квота, а то може да стане само по наша инициатива? Да, ама как ще открием тази процедура за довършване на мандата, като той - мандатът, изтече преди две години? Ами, ако не можем това поне да направим, нека да открием процедура за изборните членове от професионалните квоти на съдии, прокурори и следователи, а Народното събрание да прецени как, какво и кога да го направи.

И в този смисъл има нужда огромна, обществена нужда точно за функционирането на правовата държава да бъде сезиран отново Конституционният съд и да бъде питан: какво става с Висш съдебен съвет, в който е избрана професионална квота? Само че целта на подобно питане ще бъде възможно едва след като

професионалната квота бъде избрана, а откриването на такава процедура и провеждането ѝ е само в нашите правомощия и в нашите ръце.

И, колеги, понеже чух, и с това ще завърша, и понеже чух реплика от залата, която може би не се чу публично, но аз ще изложа аргумент за нея: защо през 2023 г. не били излагани съображения за липсата на правомощия на Пленума на Висшия съдебен съвет за предсрочно освобождаване на главния прокурор? Между другото, малко съм озадачена от автора на това изказване, но няма да продължа с цитирането, защото доколкото си спомням беше сред вносителите на предложението или на едно от предложенията тогава, но разликата със ситуацията от май 2023 г. и тази към настоящия момент е липсата на § 23, ал. 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията.

Това бяха по същество съображенията, които исках да кажа. Ще си спестя коментарите на доводите за наличие на двоен стандарт, за правен nihilizm и за излагане на съображения само по целесъобразност. Категорично твърдя, че моите съображения на практика са основани изцяло на закона.

Ако ще коментираме приемането на декларацията, ще изложа съображения по някои нейни части допълнително, но сега, доколкото разбирам, ние сме в обсъждане на предложенията по т. 1 за приемане на временен график за избор на председател на ВАС и за откриване на тази процедура, която аз няма да подкрепя.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Госпожа Имова вдигаше първа ръка, след това - господин Дамянов.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, госпожо Министър.

Само искам да поясня тук - госпожа Дишева постави въпроса, ами защо Висшият съдебен съвет е бездействал да организира избора за членове на магистратската квота от страна на съдиите, прокурорите и следователите. И веднага ще кажа, ако всеки от нас като юрист прочете разпоредбите на Раздел I „а" от Закона за съдебната власт, чл. 29а и следващи, ще види следното, че компетентността на Висшия съдебен съвет да организира изборите, попълвайки квотата на Висшия съдебен съвет от страна на магистратите - съдии, прокурори и следователи, тази компетентност, тези задължения са обвързани преди това с упражняване на други правомощия, а те са очертани в чл. 29а от Закона за съдебната власт и аз ще Ви ги прочета, за да чуят всички колеги и журналисти, които в момента наблюдават тази дискусия.

„Чл. 29а. (1) Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет се свиква съвместно от председателя на Върховния касационен съд и от председателя на Върховния административен съд.

(2) Общото събрание на прокурорите за избор на членове на Висшия съдебен съвет се свиква от главния прокурор".

И тук е въпросът: дали и.ф. „главен прокурор" има конституционното правомощие да свика общо събрание? (Реплики на изключени микрофони.) Защото това е конституционен орган, и.ф. „главният прокурор" не е такъв.

„(3) Общото събрание на следователите за избор на членове на Висшия съдебен съвет се свиква от главния прокурор."

И вече, след като се вземе решение от тези три звена в органите на съдебната власт и то на най-висше ниво, а именно техните общи събрания, които формират воля за избор и за съответно попълване на техните квоти във Висшия съдебен съвет

от страна на действащите магистрати, едва тогава, след взимане на тези решения, се поставя въпросът за изпълнение на задълженията на съответните колегии от Висшия съдебен съвет. Те също са разписани в закона и във вътрешните правила, така че да се хвърля вина върху органа, върху съответните колегии на Висшия съдебен съвет е доста пресилено, доста неиздържано от гледна точка на закона.

Освен това, само да припомня, че през 2022 г. органите на съдебната власт и съответно Висшият съдебен съвет изпълни волята на законодателя, като организираха избори за попълване и на трите квоти във Висшия съдебен съвет. Организира избора за попълване на Висшия съдебен съвет от трите звена на органите на съдебната власт - съд, прокуратура, следствие. Това имах предвид.

И какво се случи, колеги, по-нататък? Както казваме: „Власт власт възпира“ и ние затова в нашето становище припомняме кой и как е изпълнявал правомощията си и кой как държавен орган пък се е противопоставял, или е препятствал, или е бламирал упражнените от нас правомощия.

С Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, обнародван в „Държавен вестник“, бл. 69 от 11 август 2023 г., в § 2, ал. 1 законодателят предвиди следното: „Всички висящи и неприключили с акт за встъпване процедури по избор на членове на Висшия съдебен съвет се прекратяват“.

Един избор от органите на съдебната власт, организиран от колегиите на Висшия съдебен съвет, беше бламиран. И в този нормативен хаос ние в момента сме упреквани от различни страни, че не изпълняваме функциите си, а сега ни се препятства и се вербализира, че ние не би следвало да изпълним функциите си по

Конституция, като изтъкваме само аргументи по целесъобразност. Това е абсолютно недопустимо.

Петчленен състав формиран от трима членове от Върховния касационен съд и двама съдии от Върховния административен съд потвърдиха като законен обжалвания избор от квотата на магистратите. Въпреки това законодателят отмени с цитирания текст този избор. След което, знаем, последваха конституционните промени, които, за жалост на всички ни, претърпяха крах, всъщност може би за радост, защото с тези промени отново се засягаше независимостта на съдебната власт.

И пак се връщам: „Власт власт възпира"! Висшият съдебен съвет е конституционно оправомощен да защитава независимостта на съдебната власт, което е условие, без което тя не може да функционира. Той защитава както независимостта на всеки отделен магистрат, така и независимостта на самия орган, който е призван да защитава тази независимост, затова аз ще подкрепя и декларацията, която считам, че е уместна, която считам, че дори е закъсняла, за да могат всички в българското общество да видят действителните факти, а не само интерпретираните факти и обстоятелства в услуга на един или друг интерес.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, за ще подкрепя предложението така, както е направено и ще кажа няколко аргумента, като се мъча да не повтарям казаното преди.

Органът, който предлага на президента главен прокурор, председател на Върховния административен съд и Върховния касационен съд, е Пленумът на Висшия съдебен съвет.

В цитираните параграфи от Конституцията няма забрана на Пленума на Висшия съдебен съвет да предлага на президента.

Там се говори за органи, които тогава бяха създадени, а вече не съществуват, така че такава забрана не съществува и това е безспорно.

Ще поправа и госпожа Имова. Напълно съм съгласен с това, което казахте. Народното събрание два пъти изменя този закон. И знаете ли защо го измени? Защото първия път тогавашният главен прокурор го атакува пред Конституционния съд и Народното събрание промени един срок от 3 на 6 месеца и след като беше освободен господин Иван Гешев, Конституционният съд, съответствайки с практиката си каза, че нормата, която се атакува вече не съществува, защото беше променена. И това, между другото, се нарича „заобикаляне на закона“ от Народното събрание. И се практикува не за първи път.

Ще кажа и още нещо по отношение на мандата на органа, тъй като той основно се дебатира в обществото и то от държавни органи. Мандатът изтече преди повече от две години. Както Народното събрание, така и президентът на страната имаха достатъчно дълъг период от време да сезират Конституционния съд. Те имат тази възможност и сега. Имаме действащо Народното събрание, което може да бъде свикано, имаме, разбира се, и действащ президент. Според мен честната и позиция на тези органи би следвало да сторят това, тъй като се съмнявам в обективността, те бездействат. Риторичният въпрос е: защо?

И, според мен, надявам се това да не е очакване промяна в състава на Конституционния съд, защото много често чуваме как щял да бъде попитан отново Конституционния съд, ама да изчакаме да се промени съставът, надявайки се на някакво друго решение.

По отношение на мандата и на освобождаването на господин Гешев. Тогава, аз си спомням, министър на правосъдието беше господин Славов. Имахме няколко заседания. Не чух никога да бъде повдигнат спор и въпрос дали сме компетентни да го освободим. Казвам това, защото господин Славов в многократни изявления напоследък казва, че ние не можем да провеждаме процедури. Тук присъстващите също не направиха такова възражение, което не попречи за част от тях 10 дни по-късно, когато откривахме новата процедура да изложат доводи, че понеже ни изтекъл мандатът, не можем да упражняваме това правомощие. И нищо за сроковете, кога трябва да се упражни правомощие - дали срокът 7-дневен е задължителен. Ами, да попитам: като има нов Висш съдебен съвет, той може ли да реши след 4 години от конституирането си да проведе избори, да открие процедура по избор, щото срокът за него не е задължителен, следвайки логиката, която беше казана? Благодаря Ви.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, тази тема е коментирана и широко обсъждана вече трети път! Първият път тогава, когато се възстанови процедурата за избор на главен прокурор, вторият път - на заседание на Съдийската колегия от 8 октомври т.г., когато там я коментирахме, и сега - отново, при откриването на процедурата за избор на председател на Върховния административен съд.

Основният, като че ли момент в аргументите на колегите, които застъпват позиции за липса на компетентност от Висшия съдебен съвет, е, че с оглед на изтекъл мандат е разпоредбата на § 23. За да не интерпретирам неправилно тази разпоредба на Закона за изменение и допълнение на Конституцията ще Ви прочета буквално решението на Конституционния съд в тази посока.

С § 22 и § 23 конституционният законодател установява Преходни и заключителни разпоредби. Тези разпоредби, с оглед на техния предмет, да продължат действието на правила, отменени със закона, да уредят тяхното прилагане спрямо висящи правоотношения, както и да отложат действия на установени със закона правила, нямат правно действие извън правното действие на самия закон.

Тази разпоредба намираше своето приложение тогава, когато съществуваше чл. 130б, ал. 1 и 2 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията, където се регламентираха правомощията на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет. Точно тези разпоредби обаче са обявени за противоконституционни от Конституционния съд с това решение.

Обстоятелството, че не бяха отменени или не бяха прогласени за противоконституционни разпоредбите на тези два параграфа, не означава, че те имат действие, просто стоят в пространството без съдържание, защото те нямат собствено, самостоятелно съществуване. Те съществуват дотолкова доколкото съществуваха другите разпоредби, които са обявени за противоконституционни. И не само това нещо, има възстановено действие на разпоредбите, считано от момента на влизането в сила на изменението и допълнението в Конституцията, така че аз категорично заставам на позицията, че този състав на Висшия съдебен съвет, макар и с изтекъл мандат, не го забравяме това нещо, има задължението по Конституция да извърши тези процедури.

Колеги, нека да се обърнем, ако трябва да бъдем обективни, всеки със своята позиция, разбира се, и становище - вината е най-малко в този състав на Висшия съдебен съвет за някои

неща. Знаете, това няма да коментираме дълго, само ще го спомена, 2022 г. бяха избрани членовете на Висшия съдебен съвет от професионалната общност. Останаха да бъдат избрани и тези от останалия състав на Висшия съдебен съвет от Народното събрание. Народното събрание оттогава досега не е направило, не е положило усилия да извърши избор на състав, а след като вече изтече и мандатът на Висшия съдебен съвет очевидно, че сме изправени пред друга хипотеза вече - избор на нов състав на Висш съдебен съвет.

Колкото се касае до твърденията, които в последно време се носят в публичното пространство, че могат със закон да въведат ограничения на Висшия съдебен съвет да изпълнява своите функции или по-скоро в конкретния случай - да не стартира процедурите по избор на председател на Върховния административен съд и на главен прокурор, или пък да се отправи искане за тълкуване на разпоредбите на § 22 и § 23 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Конституцията, нека да ги направят пък тези компетентни органи, които мислят, че това може да се случи. Мен лично ме съмнява как със закон ще се въведе ограничение на конституционно установен орган с конституционно установени функции, в това число за избор на тези „тримата големи“, както в скоби го казваме ние, така че това просто е невъзможно. Не можеш да ограничаваш конституционно установени правомощия на конституционен орган, чиито правомощия не могат да се изпълняват от друг орган.

Поотделно, по искането за тълкуването на разпоредбите на § 22 и § 23, нека да се събере необходимото парламентарно мнозинство, пък да се отправи питане до Конституционния съд. Според мен решението на Конституционния съд е пределно ясно,

но това си е вече функцията на тези, които мислят, че могат да сезират и да имат такова правомощие да сезират Конституционния съд.

Поради тези съображения аз ще подкрепя проекта на решение за откриване на процедурата за избор на председател на Върховния административен съд.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, госпожо Дишева, след което предлагам да преминем към гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Много кратки съображения във връзка с изразените становища за това кой може да инициира откриване на процедура за избор на членове на Висшия съдебен съвет от професионалните квоти.

Съдържанието на чл. 29а от Закона за съдебната власт вече беше възпроизведено тук и то правилно възпроизведено. За професионалната квота на съдиите такъв избор може да бъде инициран, общото събрание може да бъде иницирано от председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, за професионални представители от квотата на прокурорите и следователите - главният прокурор.

Аз считам, че главният прокурор, който изпълнява длъжността в момента, има всички правомощия по Конституцията и по закон, които са предоставени на главния прокурор. Това е смисълът на назначаването на лице да изпълнява длъжността или както се казва „функциите“, смислова разлика не би следвало да има, това е само вметка, та това лице би следвало да има всички функции, всички правомощия, които принадлежат на титуляра по Конституция и по закон. Повтарям, това е смисълът да бъде определено или назначено, или избрано, в зависимост от

съответната процедура лице, което да изпълнява за определен период, по идея - кратък, правомощията на липсващия титуляр.

Това становище аз поддържам от момента, в който започна процедура, ако изобщо може да бъде наречена „процедура“ за назначаване на временно изпълняващ длъжността „главен прокурор“ и не съм се отклонила от него, затова смятам, че господин Сарафов, който в момента изпълнява длъжността „главен прокурор“ има правомощието да участва в заседанията на Висшия съдебен съвет - нещо, което той не прави, заради становището, разбирам, на преобладаваща част вероятно от членовете на Съвета и неговото собствено становище, че той това конституционно правомощие на главния прокурор не може да упражнява.

В тази връзка ще кажа, че нито едно от останалите правомощия, които по Конституцията и по закон, и не само по Закона за съдебната власт, а много други закони са вменени или са регламентирани като правомощия на главния прокурор, господин Сарафов не оставя неупражнено, тоест, казвам обратното, той упражнява всички останали правомощия. Повтарям, всички останали правомощия до едно, включително издаването на методически указания и други, които са в текстовете на Конституцията, така че аргументът може да упражнява законовите правомощия, пък не може да упражнява конституционно установените, просто е необоснован, защото нито едно законово правомощие, на който и да е орган, не може да съществува, ако то изначално не съществува като обем или като вид правомощие в Конституцията. В този смисъл аз считам, че изпълняващият длъжността „главен прокурор“ може и трябва да упражни правомощието по чл. 29а, ал. 2 от Закона за съдебната власт, а

именно да свика общо събрание и ал. 3, разбира се, общо събрание на прокурорите за избор на членове на Висшия съдебен съвет. (Говорят на изключени микрофони.)

Искате ли да се изкажете, госпожо Мутафова, пък аз после ще продължа?

Същото се отнася и за приложението на ал. 3 - за избора на представител на следователите.

Същото се отнася в пълна мера и за насрочване на общо събрание за избор на членове за професионалната квота от общо събрание на съдиите, което по закон се свиква от председателите на двете върховни съдилища.

Тълкуването, което преди малко беше изразени, а именно, че изпълняващ длъжността на някоя от трите длъжности, които могат да свикват общи събрания, не може да бъде упражнено от изпълняващ длъжността означава, че след дата 22 ноември, когато ще изтече и мандатът на господин Чолаков като председател на Върховния административен съд, няма да може да бъде свикано и общо събрание за избор на членове на професионалната квота от съдиите. Това не може да бъде законова логика, защото на практика конституирането на Висшия съдебен съвет се поставя в зависимост от избора на титуляри на длъжностите „председател на Върховния административен съд" и „главен прокурор" и без да предизвиквам каквото и да било, поради каквато и да е причина длъжността „председател на Върховния административен съд" също в някакъв период от време също може да остане незаета и да се заеме от изпълняващ длъжността.

Тогава следването на тази логика би довело до ситуация, в която изобщо да не може да се проведе избор за професионални членове на Висшия съдебен съвет, защото, нека да не слагаме

каруцата пред коня, обаче двете процедури както тази, която вече е открита и се провежда за главен прокурор, така и тази, която днес ще се открие за избор на председател на Върховния административен съд, може и да не приключат с избор на титуляр. Това може да се случи, между другото, и в следващата евентуално открита процедура, след като, да речем, не бъде избран и ако не бъде избран единственият в момента кандидат за главен прокурор или пък по процедурата, която ще бъде открита за председател на Върховния административен съд не бъде избран евентуално посочен кандидат и т.н., до безкрай, което означава, че мандатът на този Висш съдебен съвет да продължи неограничен период от време.

Убедена съм, че не е била това идеята на създателите на Конституцията - да оставят възможност един орган, който по Конституция е установен като мандатен и тази игра с думи за мандата на членовете, пък който не водел до мандат на органа, по мое виждане е просто превратно тълкуване на текстове на Конституцията. Органите са мандатни, сменят се персоните в тях, личностите и това е основният смисъл на установяването на мандатност на органите на съдебна власт.

И ще се върна към мотивите на решението на Конституционния съд, което даде възможност за продължаване на дейността на Инспектората, която ние прилагаме и като такава за продължаване на нашите функции. И се връщам към това, с което започнах - защо изпълняващият длъжността „главен прокурор“ и защо бъдещият изпълняващ длъжността „председател на Върховния административен съд“ имат правомощията по чл. 29а от Закона за съдебната власт да свикват съответни общи събрания за избор на членове от професионалната квота, именно за да може да

бъде гарантирана непрекъсваемостта на упражняването на определени държавни функции. Ако ще следваме тази логика, нека да я приложим и в конкретния случай.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Също смятам, че главният прокурор и и.ф. „главния прокурор“ може да участва и не виждам никакъв проблем. Аз не съм казал, че не може да упражни правомощията си по свикване. Поставих Ви въпрос, а играта на думи, госпожо Дишева, е от решение на Конституционния съд. Това е единственият орган в тази страна, който може да тълкува Конституцията и той го е направил по такъв начин. Той го е написал в свое решение. Не съм го измислил аз или някой друг.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Видях, че колегата Дишева е преди мен. Ако тя иска да отговори нещо на колегата Дамянов, моля.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже беше отправена реплика към моето изказване, с едно изречение ще кажа. Правомощието на Конституционния съд е да тълкува Конституцията и да установява противоконституционност на законови разпоредби с разпоредби от Конституцията. Конституционният съд, нашият Конституционен съд така, както е създаден от учредителите, няма ролята на т.нар. „позитивен законодател“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имам ли думата вече?

Уважаеми колеги, аз принципно не исках да се изказвам, но след това, което се разви в обществото и след проведения дебат днес смятам, че следва да предложи нещо във връзка с тази процедура.

Първо, аз изцяло споделям становището на колегите, които се изказаха в подкрепа на мнението, че ние имаме

правомощия да започнем тази процедура. Няма да ги повтарям, понеже изцяло споделям както на колегата Марчева, така и на колегата Имова, на колегата Огнян Дамянов становищата и затова не смятам да ги доразвивам.

По отношение на новия довод, който беше въведен от колегата Керелска - да, колега Керелска, Вие сте абсолютно права. Това е била, предполагам, идеята на законодателя, да разпише различните мандати на Висшия съдебен съвет и на „тримата големи“, както се казва - председателите на двете върховни съдилища и на главния прокурор. Това е в един абсолютно изчистен вариант, а не в ситуацията, в която сме ние в момента.

Освен всичко останало, животът е много динамичен и различен и поставя пред нас...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам на господин Чолаков, но има някакъв технически проблем, защото образът на господин Чолаков замръзва, не се чува ясно какво говори.

МАРИЯ ПАВЛОВА: При нас се чува идеално...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Та, животът е много динамичен и поставя различни казуси, които не са вместени в тази норма. Представете си хипотеза, както се случи и с главния прокурор - отстраняване на главния прокурор, не дай си Боже, и смърт, и други препятствия. Това означава ли, че този състав, който го е избрал и все още не му е изтекъл мандатът няма да започне процедура? Затова и тази идея е абсолютно конституциосъобразна за тези разминавания, но все пак е предвидено и в Закона за съдебната власт, че веднага след някаква причина се прекратят правомощията на един от тримата, следва да започне процедура за избор на нов, без значение кой състав го е избирал.

И тъй като сме в много странна ситуация, колеги, аз ще предложа едно нетрадиционно решение на въпроса. Става въпрос за това кога да бъде изслушването на кандидатите за председател на Върховния административен съд.

Колеги, аз предлагам датата за изслушване да бъде на 26 юни 2025 г. Ще си обоснова своето предложение и защо го правя. Съгласно чл. 173, ал. 7 от Закона за съдебната власт, както и в Раздел III, т. 5 от нашите правила е предвидено кога най-рано може да бъде извършено това изслушване. Аз Ви предлагам то да бъде след 8 месеца, за да може всичките тези неща, които ги изговорихме да видим дали ще се случат, а именно - който иска, да сезира Конституционния съд за тълкуване, да се изчака решението на СЕС, ако той има отношение.

Когато се прие промяната в Конституцията, самият конституционен законодател заложи 9 месеца да се приемат - 6 месеца да се приемат законите и 3 месеца за избор на нов състав на Висшия съдебен съвет. Както всички знаем, Законът за съдебната власт е почти готов и само следва да бъдат направени някакви козметични корекции, за да може той да бъде съобразен с промените след решението на Конституционния съд.

Колеги, аз предизвиквам бъдещите народни представители не само да говорят, а да седнат и да си свършат работата, съответно да започнат процедура, да изберат нови членове на ВСС. Имат на разположение 8 месеца и тези нови членове на ВСС, които бъдат избрани, те да преценят по отношение на тази процедура какво да правят.

Аз ще подкрепя процедурата, но ще Ви помоля, колеги, нека изслушването да бъде на 26 юни 2025 г., четвъртък, за да не

може после пак да слушаме, ако на 26 юни Вие сте тук, отново да слушаме, че е виновен Висшият съдебен съвет. Благодаря Ви.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Други изказвания има ли?

Постъпило е предложение за изменение на така приетата хронограма, внесена за разглеждане в днешното заседание, единствено и само... (Реплики на изключени микрофони.)

Моля? Откъм датата... (Реплики. Микрофоните са изключени.)

Добре, постъпило е предложение за изменение в хронограмата в частта за крайната дата за изслушване на кандидатите, ако има номинирани такива. Предлагам да гласуваме първоначално постъпилото предложение, както е, след което да подложим на гласуване датата 26.06.2025 г., както беше предложено.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В момента гласуваме без дата само, нали така? В момента гласуваме само хронограма без дата за изслушване? Това ли правим в момента?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Да. Първо гласуваме предложението, което е внесено с днешния дневен ред, което включва и дата. Чакайте да отворя точката - беше 20 март...

Господин Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви.

Искам да взема думата по предложението на господин Чолаков. Колега Чолаков, ще ме прощавате, но това предложение няма никакъв смисъл, да Ви кажа. И не заради друго, ами щото по хронограмата на 6 февруари Висшият съдебен съвет трябва да определи дата за изслушване. Защо да го правим отсега?

В закона в чл. 173, ал. 7 казва, че се провежда заседание, което определя датата, часът и мястото, когато ще бъдат

изслушани кандидатите. Ние до 6 февруари нямаме други предложения, тоест хронограмата, доколкото разбирам, до 6 февруари ще си върви така, както е предложена към момента. Защо да определяме дата на някой си юни, като това може да стане на 6 февруари?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Кояджиков, мисля, че бях конкретен и ясен защо предлагам това решение. Предлагам това решение, защото, повярвайте, вече ми писна всеки ден да слушам, че този състав на ВСС как манипулира всичко, какъв морал има, как бил извън мандат, просто всеки ден, по всяка телевизия сутрин и вечер слушам едно и също.

Аз отправям предизвикателство към депутатите - давам дата 26 юни, когато ще бъдат изслушани кандидатите. Нека депутатите седнат и си свършат своята работа, това ми е идеята, колега Кояджиков! Така или иначе, председател на Върховния административен съд няма да може да бъде избран до 22 ноември. Ще има временно изпълняващ, затова, колеги, Ви моля да ме подкрепите и да изчакаме да видим дали тези, които толкова много говорят, все пак ще си свършат работата. Дали пак е отново някакво предизборно говорене, както вече три години слушаме? (Говорят на изключени микрофони.)

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чудя се дали е допустимо в този изключително сериозен по презумпция дебат да се усмихваме или да се засмея, но това ми е първото усещане и наистина щеше да бъде забавно, ако, как да кажа, не беше тъжно!

Каква декларация ще приемате, колеги, след малко - да призовете другите власти да не ни се бъркат в работата, като току-що беше направено? Това е само вметка.

Приемете каквото искате като график, но бих искала да направя реплика към изказването на господин Кояджиков. Да, господин Кояджиков, вярно е, че във времевия график, така наречената „хронограма“ има посочена дата, на която Висшия съдебен съвет трябва да определи датата, на която ще се проведе изслушването. Вярно е също така, че във времевите графици, които са приемани винаги откакто такива се съставят за избор на някои от длъжностите на трите най-висши органи в органите на съдебна власт, винаги се посочва и дата на изслушване.

Освен всичко останало, това не е само въпрос на практика, това се прави и за яснота както на кандидатите, така и на обществото, на което ние несъмнено я дължим. Говоря това най-сериозно. Кандидатите в тази процедура, всички участници в процеса избор, имам предвид конституционно и законово определени участници в тази процедура трябва да имат ясно знание за времевия график, включително и относно датата на насроченото изслушване.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Други изказвания ще има ли? Ако - не, подлагам на гласуване първоначално предложената в дневния ред хронограма.

Който е „за“, моля да гласува... (Реплики.)

Това, което е качено, което беше предложение на Съдийската колегия.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: С датата ли гласуваме в момента?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Ами, с дата - така, както е предложено, 20 март. Още повече, че в тази хронограма на основание чл. 173 са заложили едни срокове - един месец преди датата на изслушване, два месеца, пък 7 дни. По принцип

предлагам така, както е качено, след което ще гласуваме така, както предложи господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Госпожо Министър, аз ще моля да гласуваме само стартиране на процедурата и провеждане на процедурата без дата, понеже аз няма да мога да гласувам. Аз ще гласувам за тази процедура с изключение само на датата. Просто ще помоля датата да бъде подложена на отделно гласуване. (Говорят на изключени микрофони. Реплики: „Не се чува!“)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Не се чува, ако говорите нещо във връзка с процедурата!

МАРИЯ ПАВЛОВА: В правилата са разписани едни срокове, които следват хронограмата, затова моето предложение е: нека да гласуваме така, както е внесено като точка в дневния ред, след това ще гласуваме, както Вие предлагате, пък да няма дата или да има дата 26.06.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тоест, гласуваме в момента без дата? Това ли гласуваме в момента?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз мисля, че първо трябва да се подложи на гласуване предложението на Съдийската колегия и след това всички останали предложения.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Това говорим. Първо, внесеното и одобрено в дневния ред предложение, гласуваме. После...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз ще направя изказване. Аз нямам възможност да гласувам по този начин, по който се предлага да се гласува, защото аз искам да гласувам за откриване на процедурата и за провеждането ѝ по тези графици, които са предложени, без датата на изслушването. Датата на изслушването не е свързана с тези графици. Датата на изслушването касае и в закона е разписано кога не може да стане най-рано, а не най-късно, затова тази дата не

е свързана по никакъв начин и не променя хронограмата до датата на изслушването. Затова, колеги, по този начин предложено за гласуване, аз няма как да упражня своето право на глас.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Да разбирам ли, че предлагате разделно гласуване в тази точка, в тази й част?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предлагам да гласуваме първо хронограмата без дата, отделно да се гласува датата на изслушването. Това предлагам.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Съгласни ли сте с предложението на господин Чолаков? Мисля, че първо това трябва да гласуваме.

Който е „за“ така предложеното от господин Чолаков разделно гласуване, моля да гласува - „за“ 15, „против“ 2.

Предложението за разделно гласуване в тази част на хронограмата е прието.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявам се, госпожо Министър, но кои са двамата, които са гласували „против“, защото аз не можах да упражня правото си на глас, това искам да кажа. Дали сте ме броили в двамата „против“?

МАРИЯ ПАВЛОВА: Не, не сме Ви броили в двамата „против“.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Значи, трима са „против“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз бих искала да обоснова вота си. Аз гласувах „против“ това предложение, защото по начало считам, че разделното гласуване по която и да е точка, която съдържа в себе си множество отделни предложения за решения, не следва да се подлага на гласуване. Иначе, както знаете, аз многократно съм предлагала разделно гласуване и винаги съм настоявала, че то не следва да се подлага на гласуване. Всяко едно

от решенията, съдържащи времеви график в своите подточки, е отделно решение, така че по искането на господин Чолаков, даже със съжаление, че аз трябва да му обосновавам искането, от процедурна гледна точка няма какво да се подлага, по мое виждане, на гласуване, та аз затова гласувах „против“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

В момента с 15 „за“ и 3 „против“ е прието предложението за разделно гласуване в тази част.

Сега гласуваме останалата част от проекта на решение. Който е „за“, моля да гласува. (Реплики.)

Гласуваме целия времеви график без датата на изслушването. Гласуваме хронограмата и откриване на процедурата: 15 „за“, 3 „против“.

(Решението в цялост е дадено по-долу)

МАРИЯ ПАВЛОВА: Сега подлагаме на гласуване крайната дата, датата на изслушването. Първоначално е предложено 20 март, последва предложение и за 26.06.2025 г.

Първо, който е „за“ датата 20 март 2025 г., моля да гласува. Уточняваме! Гласуваме в момента дата 20 март: 11 „за“, „против“ 7. (Реплики: „Кой е седмият?“) Аз гледам, но не го виждам кой е седмият.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (на изключени микрофони): Аз, Новански, Чолаков, Гергана... Четирима тук и трима онлайн...

МАРИЯ ПАВЛОВА: С 11 „за“ и 7 „против“ датата е 20 март 2025 г.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

1. ОТНОСНО: Времеви график (хронограма) за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. ПРИЕМА времеви график (хронограма) за провеждане на процедура за избор на председател на Върховния административен съд съобразно приложението към това решение.

1.2. ОТКРИВА процедура за избор на председател на Върховния административен съд, поради изтичане на мандата на 22.11.2024 г.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Продължаваме с позицията към точката. Ще има ли изказвания или преминаваме към гласуване на позиция?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, може ли да посочите кои са авторите на тази позиция, защото стана ясно, че тя очевидно е изработена или по поръка на.., или лично от някой от членовете, бихте ли казали кои са участвали в изготвянето на текста, защото за мен така ще бъде ясен начинът, по който се работи в Съвета. Не знам кога е качено това в материалите, но на мен ми се наложи да включа „обновяване“, т.е. след включването на мониторите тази сутрин тази позиция, така наречена, или декларация или както е там, е качена. След това ще изразя становище по съдържанието. Защото, нали си имат вносител, както много пъти сме говорили,

имат си вносител материалите към точките от заседание на пленума.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, позицията е израз на вътрешното убеждение на всички онези от нас, които споделят вече изложените съображения за правомощията, които имат членовете на Висшия съдебен съвет във връзка с процедурите, които предстоят и за които вече бе гласувано. Това е позиция по вътрешно убеждение, колеги, не е позиция, продиктувана от някого, от някой или по някакви неведоми пътища. Това е позиция, зад която заставам аз, зад която вероятно ще застане и колегата Марчева, която взе становище, и колегата Магдалинчев, и всички останали колеги, които изразиха вече позитивната си позиция за приложението на обективното право в крайна сметка и то конституционното обективно право. Това е нашата позиция, на част от колегите.

Това е, госпожо Дишева. Няма задкулисие! Няма внушения! Внушенията се правят тогава, когато нямаме юридически аргументи или когато не ги подлагаме на публичен дебат. Това е позиция.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, госпожо Имова.

Госпожо Керелска, вдигате ли ръка?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, да, няколко пъти.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Извинявам се, господин Кояджиков, ми казват тук, че е бил преди Вас. Заповядайте, господин Кояджиков, след това госпожа Керелска.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Същото, което каза колегата Имова мислех да Ви кажа, че то няма..., авторът не е необходим, но ако толкова много е важно кой е автор, аз се припознавам в автор на тази позиция. За да нямате колебание как е стигнала до пленума,

предадох я сутринта на представляващия, с оглед правомощията му да разпорежи качването ѝ към материалите. За да не се чудите кой е автор толкоз, Ви казвам. За да спрат безсмислените дебати - кой я написа, кой внуши да бъде написана и т.н., припознавам се като автор на тази позиция.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

Госпожо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз не съм любител на крайния формализъм, но във връзка с внесената декларация искам да кажа следното. Беше редно тя да бъде внесена като самостоятелна точка, каквато на практика е, според мен. И тъй като не е спазен срокът за включването ѝ в редовния дневен ред, беше редно да се предложи за включване като допълнителна точка, да се подложи на гласуване включването ѝ и едва тогава да започнем дебата. Това е редът, който е установен с действащия досега Правилник за работа на Висшия съдебен съвет. И понеже тук непрекъснато се кълнем колко сме юристи, как ползваме само правни юридически аргументи и т.н., хубаво би било този ред, ясен и известен, да се спазва. Аз няма да правя предложение по причина, че не виждам смисъл за това, така или иначе ние го почнахме дебата, направиха се някакви изказвания, т.е. няма да правя предложение да следваме тази процедура, за която стана реч преди малко в моето изказване, но обръщам внимание, че това не се прави така. Това е един важен документ. Отдавна може би Висшият съдебен съвет трябваше да каже нещо по този и по много други въпроси, по които е мълчал, но си има процедура, колеги, която ако се спазва никой не би търпял някакъв упрек от колеги членове на Висшия съдебен съвет, а пък и извън него. И сега тук да си играем на припознаване и т.н.!?! Аз действително не мога да разбера хората, които я споделят тази

позиция и са изготвили този текст, защо не са си посочили имената!?! Този въпрос малко е и на достойнство, да Ви кажа.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Но нали Ви казах, госпожо Керелска, престанете с този дебат, пропуснах, в бързината пропуснах да се подпиша.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Вие?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, аз.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, благодаря за Вашето персонално признание.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Госпожо Имова, заповядайте, след което може ли вече да гласуваме.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И аз се подписвам. Госпожо Министър, подписвам се под тази позиция.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

Вече имаме двама автори.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И всеки член на Висшия съдебен съвет има правомощие, право да внесе в пленума своя позиция. Това е правило, което фигурира и в нашите вътрешни Правила за работа на Висшия съдебен съвет. Всеки има право, член на Висшия съдебен съвет, да внесе своя позиция в пленума и да предложи тя да бъде обсъдена и гласувана.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви.

Госпожо Дишева, заповядайте, след което подлагаме позицията на гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, господин Кояджиков, не е хубаво да се говорят неистини по време на заседание на публичен орган, много пъти се каза, конституционно установен, имам предвид заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет, а неистината, която Вие, считам, че твърдите, е, че Вие сте написал тази позиция

и, че сте я донесъл сутринта преди заседанието, за да бъде включена в дневния ред.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Извинявайте, че Ви прекъсвам. Госпожо Министър, може ли госпожа Дишева да каже ясно, че съм излъгал? Искам да се чуе ясно, че съм лъжец или че съм излъгал, нещо такова, защото в този смисъл беше изказването. Искам да го чуя ясно, без недомлъвки и завоалирано изказване. Кажете го ясно, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ще повторя. Твърдя, че господин Кояджиков не е написал лично позицията и че не я е донесъл лично преди заседанието за включването ѝ като материал в дневния ред на днешното заседание. Освен това, твърдя, че подобно обстоятелство не може да бъде установявано със свидетелски и други подобни показания. Толкова по въпроса.

Господин Кояджиков, освен това Вие сте напълно наясно, че начинът, по който го казахте, Вие и с това започнахте, означава, че направихте това изявление само за да може да бъде посочен формален автор. Моят въпрос не беше към формалния автор, а беше към начина, по който се работи в Пленума на Висшия съдебен съвет. Толкова по този въпрос.

Аз няма да подкрепя тази позиция или декларация, или становище, тя е озаглавена „Позиция“, защото считам, че нейната единствена цел е да обоснове допълнително становището на мнозинството на Пленума на Висшия съдебен съвет относно допустимостта на откриване на процедури за избор на главен прокурор и на председател на Върховния административен съд. Между другото позицията така е озаглавена. Тя се нарича „Позиция на Пленума на Висшия съдебен съвет във връзка с конституционно установените му правомощия за избор на главен прокурор на

Република България и председател на Върховния административен съд". Според мен цялото останало съдържание на тази позиция е под тази шапка или мото, поради което аз не мога да я подкрепя, въпреки че някои от съжденията, които са изложени, са верни. Това е относно естеството на Висшия съдебен съвет, относно принципните му правомощия и т.н., но целта, която тази позиция преследва и има за задача да обслужи, аз не споделям. Това го казах и в първото си изказване и поради това не мога да подкрепя подобна позиция. Освен това, използването вътре на изрази като „правен волунтаризъм“, „правен нихилизъм“, „двоен стандарт“ и т.н., ми се струва, че не подхожда на подобна позиция, на иначе компетентни юристи, каквито претендираме да сме. И още едно изречение - като призоваваме да не се проявява двоен стандарт - това е цитат макар и перифразиран от позицията, защо самите ние с тази позиция призоваваме представители, това е цитат от третия абзац, представители на останалите власти и на НПО, вероятно се имат предвид неправителствени организации, да не изразяват своя позиция? Особено представителите на неправителствените организации, т.е. не представителите, а неправителствените организации за това са създадени и това е целта им както по Конституция, така и по съответни други нормативни актове, да имат позиция и да отстояват определени цели, които са вписани в техните учредителни актове. И сега ние хем да претендираме да не се проявява двоен стандарт и да не бъдем ние критикувани, имам предвид като орган, и в същото време казваме - ама, недейте и вие да говорите срещу нас!?! Това намирам за двоен стандарт.

Както казах, няма да подкрепя тази декларация, иначе естеството на орган като Висшия съдебен съвет, неговите правомощия, съдържанието на принципа на върховенство на

правото и т.н. са ясни, само че начинът, по който са интерпретирани, повтарям, за обслужване на законосъобразното решение или за аргументиране допълнително на законосъобразността на решението, което вече беше взето, както и за провеждането на процедура за избор на главен прокурор, защото това е посочено в титулната част на позицията, не мога да споделя.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря.

Госпожо Мутафова, заповядайте.

ГЕРГАНА МУТАФОВА: Извинявам се, че и аз взимам думата, колеги, но понеже четем един и същи текст, и аз отворих на абзац трети, който цитира току-що госпожа Дишева, и не мога да разбера дали четем едно и също нещо? И как тя го интерпретира, наистина съм изумена. Само Ви зачитам какво пише в този призив, в това становище, за което коментираме призива на определени представители на останалите власти и на НПО, с които те ни подканят да не провеждаме или да спрем открита процедура, и нашето съждение как го оценяваме ние това нещо. Ние го оценяваме, че се иска от нас пряко да нарушим Конституцията и да проявим правен волунтаризъм, което смятаме за недопустимо и че ще се постави въпросът в крайна сметка за нашата отговорност как изпълняваме правомощията си. И това бил двоен стандарт!? Извинявайте, аз не разбирам действително как може толкова различно да тълкуваме едни и същи изречения и изрази!? Освен това, да, така е, в титулната част на тази позиция пише повода, по който ние я изразяваме, а поводът е, че ние сме призовавани изключително активно от момента, в който се издигна кандидатурата на господин Сарафов за главен прокурор, а и от доста време преди, това да спрем да изпълняваме в определени части нашите правомощия, само в определени части. Тези, които

обслужват интереса на определени НПО-та за издигане на други кандидати, които сигурно щяха да бъдат по-приемливи и тогава нямаше да има призови да спрем ние да изпълняваме нашите правомощия. И ние се противопоставяме на едни такива непрекъснати атаки към Висшия съдебен съвет, и те действително са по повод отварянето на тези процедури. Ние какво да напишем? Какво да кажем(?) - ние просто не сме съгласни с това, че някои ни карат да не си вършим работата, но няма да пишем за какво конкретно са били тези призови. Извинявайте, но ние ако ще изразяваме позиция тя трябва да бъде ясна за какво изразяваме тази позиция и никак не намирам, че тази позиция е политическо говорене от страна на Висшия съдебен съвет. Аз също ще я подкрепя.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Заповядайте, госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, категорично се противопоставям срещу опитите да се ограничава правото на свободно изразяване на мнение от членове на Висшия съдебен съвет! Това ми прилича на опити да настъпят други времена, които ние отдавна сме отrekli като общество и се стремим към правова държава. Аз съм изключително впечатлена от опитите да се ограничава правото на свободно мнение, аргументирано изразено в рамките на този форум - Пленумът на Висшия съдебен съвет, който взима своите решения като краен акт. Начинът, по който се коментира правото на свободно изразяване, на аргументирана позиция, е недопустим! Аз съм изумена! Да се търси тук, да се разследва кой бил авторът! Ами авторът са много хора. Авторът сме много хора. Тези, които изразихме мнението си в подкрепа на това, че следва да упражним правомощията си, колкото и да се харесва или да не харесва на някого, ние изразяваме нашето право

на мнение по този въпрос. И да се прави тук изследване - кой!? Ами, добре, какво(?), разпънете ни на кръст, че сме изразили своята позиция! Това е абсолютно недопустимо! Този орган е колективен, взима колективно своите решения, но те се взимат въз основа на предложения, на мнения, на становища на всеки от нас. Ние чинно изслушваме всеки, който.., аз говоря сега за себе си, изслушвам внимателно и с уважение всяко чуждо мнение, но да се прави изследване как е формирано това чуждо мнение, след като публично е оповестено и е припознато от много от членовете на Висшия съдебен съвет, аз недоумявам! Това са някакви реминисценции от други мракобесни времена!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Много Ви благодаря за изказването.

Моля Ви да преминем към гласуване. ...(Ат. Дишева иска думата)... Вижте, стана така, че никога няма да стигнем до гласуване на която и да е точка, защото го обърнахте на лични нападки по между си, което не вдига имиджа на органа.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Нека да гласуваме, госпожо Министър. С гласуването си всеки ще покаже дали поддържа декларацията или не.

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с изказването на госпожа Имова бих искала в две изречения да кажа следното.

Правото на свободно изразяване на становище или на мнение по определен въпрос от членовете на колективен орган, какъвто е Висшият съдебен съвет, е право, което аз непрекъснато и винаги съм отстоявала, и това право, считам, че аз упражнявам, когато говоря. Така че, госпожо Имова, вероятно неправилно сте ме разбрала.

А въпросът ми кой е действителният автор и по какъв начин беше качено в материалите на пленума, без да се гласува като извънредна точка, е въпрос, който и аз, и много други членове многократно сме повдигали при внасянето на материали или допълнителни точки внезапно.

Но правото на свободно изразяване на мнение, е правото, на което самата аз се позовавам и смятам, че непрекъснато упражнявам, така че не бих могла да говоря против него. И ако неправилно съм била разбрана - ето, сега правя това уточнение.

Приключих.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, госпожо Дишева.

Подлагам на гласуване внесената позиция. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) „Против“? Четиринадесет са „за“, 3 „против“. Така изчетената позиция е приета.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.3. ПРИЕМА Позиция на Пленума на Висшия съдебен съвет във връзка с конституционно установените му правомощия за избор на Главен прокурор на Република България и председател на Върховния административен съд.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Преминаваме към т. 2. Оптимизиране щатната численост на окръжните съдилища с оглед предстоящо обявяване на конкурси.

Внася Съдийската колегия.

Госпожа Захарова.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Уважаеми колеги, пред Вас са материалите по т. 2. Предложението за оптимизация на щатната численост е разисквано на заседание на Съдийската колегия на 15 октомври 2024 г. Предложението е в следния смисъл:

Пленумът на Висшия съдебен съвет да вземе решение първо за съкращаване, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, на 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Пазарджик - гражданско отделение, считано от 20.10.2024 г.

Второ, да се разкрие, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Перник - гражданско отделение, считано от 20.10.2024 г.

Трето, да се съкрати, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Смолян - гражданско отделение, считано от датата на вземане на решението.

Четвърто, да се разкрие на същото основание 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Пазарджик - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

Пето, да се съкрати, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд - София - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

Шесто, да се разкрие, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд - Перник - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

Материалите, подкрепящи предложението, са приложени към точката. Това е краткият доклад.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, госпожо Захарова.

Изказвания по тази точка? Няма. Подлагам я на гласуване. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Шестнадесет „за“. „Против“ има ли? Няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Оптимизиране щатната численост на окръжните съдилища с оглед предстоящо обявяване на конкурси

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Пазарджик - гражданско отделение, считано от 20.10.2024 г.

2.2. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Перник - гражданско отделение, считано от 20.10.2024 г.

2.3. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Смолян - гражданско отделение, считано от датата на вземане на решението.

2.4. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Пазарджик - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

2.5. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) свободна длъжност „съдия“ в Окръжен съд-София - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

2.6. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Перник - наказателно отделение, считано от датата на вземане на решението.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Продължаваме с точките на Комисия „Бюджет и финанси“.

Заповядайте, господин Петров.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Колеги, аз ще докладвам всички точки на Комисия „Бюджет и финанси“, след което ако има дискусии може да ги проведем.

Трета точка е във връзка с Корекция по бюджета на Националния институт на правосъдието за 2024 г. с цел осигуряване на средства за изплащане на възнаграждения и осигурителни вноски на кандидатите за младши магистрати, випуск, който започна от 1 октомври.

Предлагаме на пленума следното решение:

Дава съгласие за корекции по бюджета на Висш съдебен съвет и Националния институт на правосъдието за 2024 г. с цел осигуряване на средства за възнагражденията на 52 кандидати за младши магистрати от випуск 2024-2025 г. за периода 01.10.2024 г. - 31.12.2024 г., както следва :

1. Намалява § 02-00 „Други възнаграждения и плащания за персонала“ на Висш съдебен съвет с 411 298 лв.

2. Увеличава § 02-00 „Други възнаграждения и плащания за персонала“ на Националния институт на правосъдието с 411 298 лв.

3. Намалява § 05-00 „Задължителни осигурителни вноски от работодатели“ на Висш съдебен съвет със 135 266 лв.

4. Увеличава § 05-00 „Задължителни осигурителни вноски от работодатели“ на Националния институт на правосъдието със 135 266 лв.

Четвърта точка, колеги, е във връзка с искане от административния ръководител на Административен съд София - град за осигуряване на средства за текуща издръжка, поради недостиг.

Предлагаме на Пленума на Висшия съдебен съвет да вземе следното решение:

Дава съгласие за увеличение на бюджета за 2024 г. на Административен съд София - град по § 10-00 „Издръжка“ с 50 000 лв., поради недостиг на финансови средства до края на годината.

Средствата в размер на 50 000 лв. са за сметка на неразпределения резерв по § 10-00 „Издръжка“ по бюджета на съдебната власт за 2024 г.

Пета точка, колеги, е във връзка с искане отново от административния ръководител на Административен съд София - град за осигуряване на средства за закупуване, доставка и монтаж на защитно противоударно фолио за прозорците на партера и ремонт на под в съдебна зала № 1 в сградата на съда.

В тази връзка предлагаме следното решение:

Дава съгласие за увеличение на бюджета за 2024 г. на Административен съд София - град по § 10-00 „Издръжка“ с 11 263 лв., в т.ч. 8568 лв. с ДДС за закупуване, доставка и монтаж на защитно противоударно фолио за прозорците на партера и 2695 лв. с ДДС за ремонт на под в съдебна зала № 1 в сградата на съда.

Средствата в размер на 11 263 лв. са за сметка на неразпределения резерв по § 10-00 „Издръжка“ по бюджета на съдебната власт за 2024 г.

Следващата **точка 6**, колеги, е във връзка с изменение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 1/14.08.2024 г. относно определяне на разпоредители по бюджета на съдебната власт.

Предлагаме следното решение:

Изменя решение по т. 3.1.2 от Протокол № 1/14.08.2024 г. на Пленума на Висшия съдебен съвет, като разпоредителите по бюджета на съдебната власт с право на втори подпис са:

- Маргарита Радкова - директор на дирекция „Бюджет и финанси“;
- Гинка Георгиева - началник отдел СМ, той и главен счетоводител;
- Денка Русева - ръководител сектор „Счетоводство на съдебната система“.

Колеги, предишното ни решение включваше и двете служителки от прокуратурата, те вече не са служители на Висшия съдебен съвет, така че отпадат двете служителки от прокуратурата.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Господин Петров, ако може само да Ви прекъсна, в момента нямаме кворум. Моля, тези които са се изключили и са онлайн да се включат. (включват се) Благодаря Ви. Продължаваме.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Следващата **точка 7**, колеги, е във връзка със сключване на договор с предмет: „Доставка и монтаж на допълнително табло UPS в ДЦ - Скобелев и ДЦ - Черковна“.

В тази връзка предлагаме на Пленума на Висшия съдебен съвет да вземе следното решение:

Възлага на представляващия Висшия съдебен съвет да сключи договор за доставка с предмет: „Доставка и монтаж на допълнително табло UPS в ДЦ - Скобелев и ДЦ - Черковна“ с

„ЕЛЕКТРИСИТИ“ ЕООД, на стойност общо 27 061,88 лв. без ДДС или 32 474,26 лв. с ДДС, както и на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация, да определи длъжностно лице от ВСС за възложител, с правата предоставени му с настоящото решение.

Тази обществена поръчка, колеги, е продиктувана от необходимостта от изграждане на втора фаза в дейта центровете. Те са с оглед повишаване сигурността им, имаме такова предписание за тях. Сумата се е сформирала след като е направено запитване към фирма „ЕЛЕКТРИСИТИ“ ЕООД. Тази фирма, колеги, е изградила дейта центровете и съгласно договорите с нея, тъй като в момента продължава тя да се грижи за уредите в тези дейта центрове и понеже гаранцията продължава все още по договорите не може друга фирма да извърши тази дейност и затова към нея е запитването каква е сумата и тя е предложила тази сума.

Следващата **точка 8**, колеги, е във връзка с необходимост от организиране и провеждане на обществена поръчка с предмет: „Избор на лицензиран оценител за извършване на преценка на всички недвижими имоти на съдебната власт - земи, сгради, инфраструктурни обекти, незавършено строителство, основен ремонт и капитализирани разходи“.

В тази връзка предлагаме следното решение:

Възлага на представляващия Висшия съдебен съвет да организира и проведе обществена поръчка по реда на глава двадесет и шеста от ЗОП, на основание чл. 186, във вр. с чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП с предмет: „Избор на лицензиран оценител за

извършване на преоценка на всички недвижими имоти на съдебната власт - земи, сгради, инфраструктурни обекти, незавършено строителство, основен ремонт и капитализирани разходи", за срок до 1 (една) година с прогнозна стойност в размер на 58 333,00 лева без вкл. ДДС, както и да възложи същата, като подпише договор с избрания изпълнител или да прекрати поръчката, както и с право по чл. 7, ал. 1 от ЗОП и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация, да определи длъжностно лице от ВСС за Възложител, с правата предоставени му с настоящото решение.

По тази точка има доклад от господин Ненов и доклад от директора на дирекция „Управление на собствеността“. Докладът от директора на дирекция „Управление на собствеността“ обосновава защо е необходимо извършването на тази обществена поръчка. На 3 години, съгласно нормативните документи, ние сме длъжни да извършваме оценяване на недвижимите имоти в съдебната система. Последният път това е направено през 2021 г. и 3-те години тази година изтекоха. Прогнозната стойност в размер на 58 333 лв. е определена след извършено проучване на цените за изготвяне на експертни оценки на недвижими имоти и предвид променящия се инфлационен индекс за последните 3 години. Обосновано е в доклада на госпожа Инджова и предлагам да приемем това решение.

Последната **точка 9** от дневния ред на Комисия „Бюджет и финанси“ е във връзка с предложение на и.ф. главен прокурор на Република България за безвъзмездно предоставяне на движими вещи, находящи се в недвижим имот - почивна база в гр. Варна, к.к. „Чайка“ на Върховния касационен съд.

Знаете, че тази почивна база беше предоставена от прокуратурата на Върховния касационен съд и в тази връзка предлагаме следното решение:

Дава съгласие, на основание чл. 390, ал. 2 от Закона за съдебната власт, Прокуратурата на Република България да предостави безвъзмездно за управление на Върховния касационен съд движими вещи на стойност 314 465,82 лв., съгласно приложен опис към писмо вх. № ВСС - 216/16.09.2024 г., необходими за обезпечаване функционирането на недвижим имот, представляващ почивна база, находяща се в гр. Варна, к.к. „Чайка“.

Предоставихме почивната база, сега и движимите вещи в имота.

Това беше от Комисия „Бюджет и финанси“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви, господин Петров.

Изказвания по докладваните точки има ли? Ако няма, подлагам ги на гласуване анблок, както бяха докладвани. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Седемнадесет гласа „за“. Приемат се.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка – анблок от т. 3 до т. 9 включително)

3. ОТНОСНО: Корекция по бюджета на Националния институт на правосъдието за 2024 г. с цел осигуряване на средства за изплащане на възнаграждения и осигурителни вноски на кандидатите за младши магистрати, випуск 2024/2025 г.

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДАВА СЪГЛАСИЕ за корекции по бюджета на Висшия съдебен съвет и Националния институт на правосъдието за 2024 г. с

цел осигуряване на средства за възнагражденията на 52 кандидати за младши магистрати от випуск 2024-2025 г. за периода 01.10.2024 г. - 31.12.2024 г., както следва :

3.1. НАМАЛЯВА § 02-00 „Други възнаграждения и плащания за персонала" на Висшия съдебен съвет с 411 298 лв.

3.2. УВЕЛИЧАВА § 02-00 „Други възнаграждения и плащания за персонала" на Националния институт на правосъдието с 411 298 лв.

3.3. НАМАЛЯВА § 05-00 „Задължителни осигурителни вноски от работодатели" на Висшия съдебен съвет със 135 266 лв.

3.4. УВЕЛИЧАВА § 05-00 „Задължителни осигурителни вноски от работодатели" на Националния институт на правосъдието със 135 266 лв.

4. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Административен съд София-град за осигуряване на средства за текуща издръжка, поради недостиг

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение на бюджета за 2024 г. на Административен съд София-град по § 10-00 „Издръжка" с 50 000 лв. поради недостиг на финансови средства до края на годината.

Средствата в размер на 50 000 лв. са за сметка на неразпределения резерв по § 10-00 „Издръжка" по бюджета на съдебната власт за 2024 г.

5. ОТНОСНО: Искане от административния ръководител на Административен съд София-град за осигуряване на средства за закупуване, доставка и монтаж на защитно противоударно фолио за прозорците на партера и ремонт на под в съдебна зала № 1 в сградата на съда

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличение на бюджета за 2024 г. на Административен съд София - град по § 10-00 „Издръжка" с 11 263 лв., в т.ч. 8 568 лв. с ДДС за закупуване, доставка и монтаж на защитно противоударно фолио за прозорците на партера и 2 695 лв. с ДДС за ремонт на под в съдебна зала № 1 в сградата на съда.

Средствата в размер на 11 263 лв. са за сметка на неразпределения резерв по § 10-00 „Издръжка" по бюджета на съдебната власт за 2024 г.

6. ОТНОСНО: Изменение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 1/14.08.2024 г. относно определяне на разпоредители по бюджета на съдебната власт

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ решение по т. 3.1.2. от Протокол № 1/14.08.2024 г. на Пленума на Висшия съдебен съвет, като разпоредителите по бюджета на съдебната власт с право на втори подпис са:

- Маргарита Радкова - директор на дирекция „Бюджет и финанси";

- Гинка Георгиева - началник отдел СМ, той и главен счетоводител;

- Денка Русева - ръководител сектор „Счетоводство на съдебната система“.

7. ОТНОСНО: Сключване на договор с предмет: „Доставка и монтаж на допълнително табло UPS в ДЦ - Скобелев и ДЦ - Черковна“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗЛАГА на представляващия Висшия съдебен съвет да сключи договор за доставка с предмет: „Доставка и монтаж на допълнително табло UPS в ДЦ - Скобелев и ДЦ - Черковна“ с „ЕЛЕКТРИСИТИ“ ЕООД, на стойност общо 27 061,88 лв. без ДДС или 32 474,26 лв. с ДДС, както и на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация, да определи длъжностно лице от ВСС за възложител с правата, предоставени му с настоящото решение.

8. ОТНОСНО: Необходимост от организиране и провеждане на обществена поръчка с предмет: „Избор на лицензиран оценител за извършване на преценка на всички недвижими имоти на съдебната власт - земи, сгради, инфраструктурни обекти, незавършено строителство, основен ремонт и капитализирани разходи“

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗЛАГА на представляващия Висшия съдебен съвет да организира и проведе обществена поръчка по реда на глава

двадесет и шеста от ЗОП, на основание чл. 186, във връзка с чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП с предмет: „Избор на лицензиран оценител за извършване на преоценка на всички недвижими имоти на съдебната власт - земи, сгради, инфраструктурни обекти, незавършено строителство, основен ремонт и капитализирани разходи“, за срок до 1 (една) година с прогнозна стойност в размер на 58 333,00 (петдесет и осем хиляди триста тридесет и три) лева без вкл. ДДС, както и да възложи същата, като подпише договор с избрания изпълнител или да прекрати поръчката, както и с право по чл. 7, ал. 1 от ЗОП и чл. 11, ал. 2, т. 8 от Правилника за организация на дейността на Висшия съдебен съвет и неговата администрация, да определи длъжностно лице от ВСС за Възложител, с правата предоставени му с настоящото решение.

9. ОТНОСНО: Предложение на и.ф. главен прокурор на Република България за безвъзмездно предоставяне на движими вещи, находящи се в недвижим имот - почивна база в гр. Варна, к.к. „Чайка“ на Върховния касационен съд

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ДАВА СЪГЛАСИЕ, на основание чл. 390, ал. 2 от Закона за съдебната власт, Прокуратурата на Република България да предостави безвъзмездно за управление на Върховния касационен съд движими вещи на стойност 314 465,82 лв. съгласно приложен опис към писмо вх. № ВСС-216/16.09.2024 г., необходими за обезпечаване функционирането на недвижим имот, представляващ почивна база, находяща се в гр. Варна, к.к. „Чайка“.

МАРИЯ ПАВЛОВА: Преминаваме към точките на комисия „Управление на собствеността“.

Господин Стефан Гроздев, заповядайте.

СТЕФАН ГРОЗДЕВ: Благодаря, госпожо Министър!

Колеги, аз по същия начин като колегата Петров ще Ви докладвам точките една след друга и ако има дебат, ще го проведем по всяка една от тях поотделно, ако прецените, след доклада ми.

Първата от точките на комисия „Управление на собствеността“ е т. **10** от дневния ред и тя касае упълномощаване на служители от дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, което се налага във връзка с решението на Конституционния съд, с което на основание чл. 130а от Конституцията на Република България се възстановява действието на Пленума на Висшия съдебен съвет и тези служители, които преди това са били упълномощени от името на Съдийската колегия, сега следва да бъдат упълномощени от името на Пленума, за да осъществяват дейности във връзка с общински, държавни администрации, Националния институт за недвижимо културно наследство, енергоразпределителните дружества и т.н.

В тази връзка Ви предлагам следното решение, а именно:

Упълномощава инж. Лина Грънчарова - началник отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, инж. Юрий Георгиев - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, инж. Минчо Стаев - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“,

дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, инж.-арх. Мария Велинова - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и инж. Атанас Костов - главен експерт в същия отдел „Инвестиции и строителство“ в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, заедно и поотделно да представляват Пленума на ВСС пред:

- общински и държавни администрации, службите по геодезия, картография и кадастър (СГКК), включително Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), във връзка с попълването, подписването, подаването и получаването на документи, необходими за изпълнение на дейностите, свързани с реализиране на обекти, предмет на проектиране/строителство;

- Национален институт за недвижимо културно наследство, Държавен архив, специализирани контролни органи и други институции във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за обекти, предмет на проектиране/строителство;

- енергоразпределителните дружества, ВиК оператори, доставчици на топлинна енергия и оператори на газопреносната мрежа, както и други експлоатационни дружества във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и да извършват други правни и фактически действия във връзка със сключени договори за предоставяне на услуги от експлоатационни дружества за обекти, предмет на проектиране/строителство.

Следващата точка (т. 11), която предлагам на Вашето внимание, е проект за решение относно упълномощаване за имот в Костинброд и предложението има следната редакция, а именно:

Пленумът на Висшия съдебен съвет упълномощава представляващия Висшия съдебен съвет да подпише договор с кмета на Община Костинброд за безвъзмездно управление на недвижим имот - публична общинска собственост, представляващ част от триетажна масивна сграда със съответните идентификатори, със ЗП=356.00 кв.м, построена в имот отново с посочения идентификатор по Кадастралната карта и Кадастралния регистър на гр. Костинброд, в съответния урегулиран поземлен „За обществено строителство“, състоящ се от изброени подробно в проекта помещения, за срок от 5 (пет) години, за нуждите на Районна прокуратура-Костинброд към Окръжна прокуратура-София.

Тук става дума за обстоятелството, че договорът, с който е предоставена безвъзмездно тази сграда и помещения за нуждите на Районна прокуратура-Костинброд към Окръжна прокуратура-София е изтекъл. Ние сме водили доста дълга кореспонденция с Община Костинброд, която в един момент стигна дотам, че те ни предложиха друг имот, който се оказа неподходящ, отказахме да сключим договор за този имот и в крайна сметка се стигна до решение на Общинския съвет да бъде предложен отново същия този, даже с малко повече помещения, в каквато връзка Ви предлагаме проекта за решение.

Следващата точка от дневния ред (т. 12) е отново предложение за упълномощаване отново на обстоятелството за възстановяване действията на чл. 130а от Конституцията на Република България, възстановяване дейността на Висшия съдебен

съвет по отношение на служители, които досега са били упълномощени от името на Съдийската колегия и които следва сега да бъдат упълномощени от името на Пленума, в каквата връзка предложението е следното:

Упълномощава Стоян Димитров - началник отдел, Ганка Тулева - началник отдел, Цецка Трендафилова - главен експерт - икономист, Елеонора Иванова - главен експерт - икономист, Стоянка Георгиева - главен експерт, и Георги Димитров - младши експерт - юрист, служители в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и дирекция „Бюджет, финанси и сграден фонд“ в администрацията на ВСС, заедно и поотделно да представляват Пленума на ВСС пред:

- общинските администрации, общинските служби по земеделие и гори, службите по геодезия, картография и кадастър (СГКК), включително Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), във връзка с попълването, подписването, подаването и получаването на документи, необходими за актуализирането или съставянето на актове за държавна собственост на имотите на съдебната власт;

- областните администрации, във връзка със съставянето на актове за държавна собственост на имотите на съдебната власт, за които липсват такива или следва да бъдат актуализирани;

- общинските администрации, във връзка с изготвянето, попълването, подписването и подаването на декларации по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси и други декларации, относно определяне размера на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, както и във връзка с получаване на данъчни оценки и други документи за имотите на съдебната власт;

- енергоразпределителните дружества, ВиК оператори, доставчици на топлинна енергия и оператори на газопреносната мрежа, както и всички експлоатационни дружества, предлагащи комунални услуги, във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и да извършват други правни и фактически действия във връзка със сключени договори за предоставяне на услуги от експлоатационни дружества.

И точка 2. Настоящото решение се отнася за недвижими имоти на съдебната власт, за които не е възложено стопанисване на съответните административни ръководители на органите на съдебната власт.

Следващата точка 13 е в следния вариант, а именно:

Отменя решение по т. 20 от Протокол № 23/21.05.2024 г. на Съдийската колегия на ВСС, изпълняваща, функциите на ВСС.

Точка 2. Отменя т. 5 „На Специализиран наказателен съд" от раздел I на решение по т. 39 от Протокол № 16/25.05.2017 г. на Пленума на ВСС, изменено и допълнено (посочени са всички изменения и допълвания в предложението на решението).

Изменя и допълва решение по т. 39 от посочения протокол, в частта на раздел III „Ползването и стопанисването на изброените по-долу ведомствени жилища остават в правомощията на Висшия съдебен съвет" със следния текст:

- ателие № 18, намиращо се в гр. София, р-н „Триадица", местност "Манастирски ливади-изток", кв. 6а, ж.к. „Манастирски ливади-Б" № 61, секция „А+Б", вх. А, мансарден и подпокривен етажи, на две нива;

- ателие № 12, намиращо се в гр. София, район „Студентски“, м-ст „Студентски град“, кв. 141, ул. „Проф. Александър Фол“ № 2, вх. Д, първо подпокривно ниво;

- апартамент № 56, намиращ се в гр. София, район „Младост“, ж.к. „Младост“, бл. 30а, вх. Б, ет. 6.

Това се налага, както и в предишната точка, относно упълномощаване за възстановяване действията от Конституцията и на обстоятелството, че Специализиран наказателен съд вече няма.

И **точка 14** е отново упълномощаване, което Ви предлагаме, пак на същото основание възстановяване действията на чл. 130а от Конституцията на Република България и възстановяване дейността на Пленума в редакция, а именно:

Точка 1.1. Упълномощава представляващия Пленума на ВСС, да подпише заявление по образец на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), с данните на служители от администрацията на Висш съдебен съвет по т. 1.2 да представляват Пленума на ВСС пред АГКК за предоставяне на Вътрешни електронни административни услуги чрез Кадастрално административната информационна система, като:

1.2. Упълномощава инж. Лина Грънчарова - началник отдел, Стоян Димитров - началник отдел, Ганка Тулева - началник отдел, инж.-арх. Мария Велинова - главен експерт, Георги Димитров - младши експерт - юрист и инж. Стоянка Георгиева - главен експерт, служители в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и дирекция „Бюджет, финанси и сграден фонд“ в администрацията на ВСС, да представляват Висшия съдебен съвет пред Агенция по геодезия, картография и кадастър като попълват, подават и получават документи чрез Кадастрално

административната информационна система за предоставяне на вътрешни електронни административни услуги.

Това е, колеги, моят доклад.

Благодаря Ви за вниманието!

МАРИЯ ПАВЛОВА: Благодаря Ви! Изказвания по така докладваните точки има ли? Ако няма, подлагам ги анблок на гласуване така, както бяха докладвани.

Който е „за“, моля да гласува.

16 гласа „за“.

„Против“ има ли? - Няма „против“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка анблок по т.т. 10-14)

10. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на служители от дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, отдел „Инвестиции и строителство“ към администрацията на Висшия съдебен съвет

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

УПЪЛНОМОЩАВА инж. **Лина Грънчарова** - началник отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, **инж. Юрий Георгиев** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, **инж. Минчо Стаев** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, **инж.-арх. Мария Велинова** - главен експерт в отдел „Инвестиции и строителство“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и **инж. Атанас Костов** - главен експерт в отдел

„Инвестиции и строителство" в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт", заедно и поотделно да представляват Пленума на ВСС пред:

- общински и държавни администрации, службите по геодезия, картография и кадастър (СГКК), включително Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), във връзка с попълването, подписването, подаването и получаването на документи, необходими за изпълнение на дейностите, свързани с реализиране на обекти, предмет на проектиране/строителство;

- Национален институт за недвижимо културно наследство, Държавен архив, специализирани контролни органи и други институции във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за обекти, предмет на проектиране/строителство;

- енергоразпределителните дружества, ВиК оператори, доставчици на топлинна енергия и оператори на газопреносната мрежа, както и други експлоатационни дружества, във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и да извършват други правни и фактически действия във връзка със сключени договори за предоставяне на услуги от експлоатационни дружества за обекти, предмет на проектиране/строителство.

11. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на представляващия Висшия съдебен съвет (ВСС) да подпише договор с кмета на община Костинброд за безвъзмездно предоставяне за управление на ВСС на недвижим имот - публична

общинска собственост за нуждите на Районна прокуратура (РП) Костинброд към Окръжна прокуратура (ОП) София, находящ се в гр. Костинброд, ул. „Охрид“ № 1

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Висшия съдебен съвет (ВСС) да подпише договор с кмета на Община Костинброд за безвъзмездно управление на недвижим имот - публична общинска собственост, представляващ част от триетажна масивна сграда с идентификатор 38978.900.7393.1 със ЗП=356.00 кв. м., построена в имот с идентификатор 38978.900.7393 по КК и КР на гр. Костинброд, представляващ УПИ XII-7393 „За обществено строителство“ от кв. 103 по плана на гр. Костинброд, а именно стаи, находящи се на трети етаж от сградата с № 33 (с площ 17.25 кв. м), № 32 (с площ 17.25 кв. м), № 31 (с площ 17.25 кв. м), № 30 (с площ 17.25 кв. м), № 29 (с площ 17.25 кв. м), № 28 (с площ 17.25 кв. м), № 27 (с площ 17.25 кв. м), № 39 (с площ 12.07 кв. м) и архивно помещение, находящо се в мазето (в западната част на сградата) с площ 15.36 кв. м, както и припадащите се идеални части от коридор, стълбище и тоалетна, за срок от 5 (пет) години, за нуждите на Районна прокуратура-Костинброд към Окръжна прокуратура-София.

12. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на служители от администрацията на Висш съдебен съвет /ВСС/, във връзка с управлението на имотите на съдебната власт

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12.1. УПЪЛНОМОЩАВА Стоян Димитров - началник отдел, Ганка Тулева - началник отдел, Цецка Трендафилова -

главен експерт - икономист, **Елеонора Иванова** - главен експерт - икономист, **Стоянка Георгиева** - главен експерт, и **Георги Димитров** - младши експерт - юрист, служители в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и дирекция „Бюджет, финанси и сграден фонд“ в администрацията на ВСС, заедно и поотделно да представляват Пленума на ВСС пред:

- общинските администрации, общинските служби по земеделие и гори, службите по геодезия, картография и кадастър (СГКК), включително Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), във връзка с попълването, подписването, подаването и получаването на документи, необходими за актуализирането или съставянето на актове за държавна собственост на имотите на съдебната власт;

- областните администрации, във връзка със съставянето на актове за държавна собственост на имотите на съдебната власт, за които липсват такива или следва да бъдат актуализирани;

- общинските администрации, във връзка с изготвянето, попълването, подписването и подаването на декларации по чл. 14 от Закона за местните данъци и такси и други декларации, относно определяне размера на данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, както и във връзка с получаване на данъчни оценки и други документи за имотите на съдебната власт;

- енергоразпределителните дружества, ВиК оператори, доставчици на топлинна енергия и оператори на газопреносната мрежа, както и всички експлоатационни дружества, предлагачи комунални услуги, във връзка с попълване, подписване, подаване и получаване на заявления, молби и декларации за откриване, промяна или закриване на партиди, както и да извършват други

правни и фактически действия във връзка със сключени договори за предоставяне на услуги от експлоатационни дружества.

12.2. Настоящото решение се отнася за недвижими имоти на съдебната власт, за които не е възложено стопанисване на съответните административни ръководители на органите на съдебната власт.

13. ОТНОСНО: Проект на решение за изменение на решение за разпределяне на имоти от ведомствения жилищен фонд на ВСС

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ОТМЕНЯ решение по т. 20 от Протокол № 23/21.05.2024 г. на Съдийската колегия на ВСС, изпълняваща, функциите на ВСС, съгласно § 23, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на КРБ (обн. ДВ, бр. 106/22.12.2023 г.).

13.2. ОТМЕНЯ т. 5 „На Специализиран наказателен съд“ от раздел I на решение по т. 39 от Протокол № 16/25.05.2017 г. на Пленума на ВСС, изменено и допълнено с решение по т. 86 от Протокол № 21/19.07.2018 г., т. 71 от Протокол № 28/21.11.2019 г., т. 59 от Протокол № 29/05.12.2019 г., т. 41 от Протокол № 30/12.12.2019 г., т. 51 от Протокол № 28/19.11.2020 г., т. 23, т. 24 от Протокол № 11/10.06.2021 г. на Пленума на ВСС и по т. 10 от Протокол № 25/04.08.2021 г., т. 9 от Протокол № 28/16.09.2021 г., т. 8 от Протокол № 26/03.08.2022 г. и т. 17 от Протокол № 27/17.08.2022 г. на комисия „Управление на

собствеността" към Пленума на ВСС с делегирани правомощия на Пленума на ВСС и решение по т. 37 от Протокол № 29/19.10.2023 г. на Пленума на ВСС.

13.3. ИЗМЕНЯ И ДОПЪЛВА решение по т. 39 от Протокол № 16/25.05.2017 г. на Пленума на ВСС, изменено и допълнено с решение по т. 86 от Протокол № 21/19.07.2018 г., т. 71 от Протокол № 28/21.11.2019 г., т. 59 от Протокол № 29/05.12.2019 г., т. 41 от Протокол № 30/12.12.2019 г., т. 51 от Протокол № 28/19.11.2020 г., т. 23, т. 24 от Протокол № 11/10.06.2021 г. на Пленума на ВСС и по т. 10 от Протокол № 25/04.08.2021 г., т. 9 от Протокол № 28/16.09.2021 г., т. 8 от Протокол № 26/03.08.2022 г. и т. 17 от Протокол № 27/17.08.2022 г. на комисия „Управление на собствеността" към Пленума на ВСС с делегирани правомощия на Пленума на ВСС и решение по т. 37 от Протокол № 29/19.10.2023 г. на Пленума на ВСС, в частта на **раздел III „Ползването и стопанисването на изброените по-долу ведомствени жилища остават в правомощията на Висшия съдебен съвет"** със следния текст:

- ателие № 18, намиращо се в гр. София, р-н „Триадица", местност "Манастирски ливади-изток", кв. 6а, ж.к. „Манастирски ливади-Б" № 61, секция „А+Б", вх. А, мансарден и подпокривен етажи, на две нива;

- ателие № 12, намиращо се в гр. София, р-н „Студентски", м-ст „Студентски град", кв. 141, ул. „Проф. Александър Фол" № 2, вх. Д, първо подпокривно ниво;

- апартамент № 56, намиращ се в гр. София, р-н „Младост", ж.к. „Младост", бл. 30а, вх. Б, ет. 6.

14. ОТНОСНО: Проект на решение за упълномощаване на служители от дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ към администрацията на ВСС за достъп до вътрешни електронни административни услуги в Кадастрално административната информационна система на Агенцията по геодезия, картография и кадастър

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14.1. УПЪЛНОМОЩАВА представляващия Пленума на ВСС, да подпише заявление по образец на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК), с данните на служители от администрацията на Висш съдебен съвет по т. 1.2 да представляват Пленума на ВСС пред АГКК за предоставяне на Вътрешни електронни административни услуги чрез Кадастрално административната информационна система.

14.2. УПЪЛНОМОЩАВА инж. **Лина Грънчарова** - началник отдел, **Стоян Димитров** - началник отдел, **Ганка Тулева** - началник отдел, **инж.-арх. Мария Велинова** - главен експерт, **Георги Димитров** - младши експерт - юрист и **инж. Стоянка Георгиева** - главен експерт, служители в дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“ и дирекция „Бюджет, финанси и сграден фонд“ в администрацията на ВСС, да представляват Висшия съдебен съвет пред Агенция по геодезия, картография и кадастър като попълват, подават и получават документи чрез

Кадастрално административната информационна система за предоставяне на вътрешни електронни административни услуги.

МАРИЯ ПАВЛОВА: С това дневният ред на днешното заседание беше изчерпан.

Благодаря Ви и до следващата седмица!

Закриване на заседанието - 12.25 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

Катя Симова

(Изготвен на 22.10.2024 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

МАРИЯ ПАВЛОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 24.10.2024 г.